

Fremsat den 4. oktober 2017 af justitsministeren (Søren Pape Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af straffeloven, lov om en børne- og ungeydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag

(Initiativer mod rocker- og bandekriminalitet m.v.)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 977 af 9. august 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 79 indsættes i 9. *kapitel*:

»§ 79 a. Den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af § 81 a, kan ved dommen gives opholdsforbud efter stk. 2. Det samme gælder den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af denne lov, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer, og som har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Stk. 2. Ved opholdsforbud forstås et forbud mod at færdes og opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået, eller hvor den gruppe af personer, jf. § 81 a eller stk. 1, 2. pkt., som den domfældte er tilknyttet, opholder sig.

Stk. 3. Politiet kan meddele tilladelse til færden eller ophold i et område omfattet af et opholdsforbud efter stk. 1, hvis det af særlige grunde må anses for beføjet.

Stk. 4. Opholdsforbud gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom. Ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter forlænges opholdsforbuddet tilsvarende.

Stk. 5. Den dømte kan 3 år efter løsladelsen eller udskrivningen forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om opholdsforbuddets opretholdelse for retten. Når særlige omstændigheder taler for det, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker tidligere. § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Afgørelsen træffes ved ken-

delse. Går afgørelsen ud på, at opholdsforbuddet helt eller delvis opretholdes, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb.

Stk. 6. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om tilladelser efter stk. 3, herunder om indgivelse af ansøgning, vilkår for tilladelser og tilbagekaldelse af tilladelser.«

2. Efter § 124 indsættes:

»§ 124 a. Overtrædelse af et opholdsforbud efter § 79 a straffes med fængsel indtil 2 år.«

§ 2

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, som ændret ved § 14 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 2*, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

2. § 2, *stk. 1, nr. 7*, affattes således:

»7) at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 6 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, og«

3. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Er betingelsen i stk. 1, nr. 7, ikke opfyldt, udbetales følgende forholdsmæssige andel af ydelsen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt:

- 1) Efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 8,3 pct. af ydelsen.
- 2) Efter 12 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 16,7 pct. af ydelsen.

- 3) Efter 18 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 25 pct. af ydelsen.
  - 4) Efter 24 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 33,3 pct. af ydelsen.
  - 5) Efter 30 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 41,7 pct. af ydelsen.
  - 6) Efter 36 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 50,0 pct. af ydelsen.
  - 7) Efter 42 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 58,3 pct. af ydelsen.
  - 8) Efter 48 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 66,7 pct. af ydelsen.
  - 9) Efter 54 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 75,0 pct. af ydelsen.
  - 10) Efter 60 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 83,3 pct. af ydelsen.
  - 11) Efter 66 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 91,7 pct. af ydelsen.«
- Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 3

I lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 7. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 574 af 10. juni 2014, § 1 i lov nr. 999 af 30. august 2015 og § 11 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 a, stk. 1, ændres »2 år« til: »6 år«.
2. I § 5 a, stk. 2, nr. 1, ændres »25 pct.« til: »8,3 pct.«.
3. I § 5 a, stk. 2, nr. 2, ændres »50 pct.« til: »16,7 pct.«.
4. I § 5 a, stk. 2, nr. 3, ændres »75 pct.« til: »25 pct.«.
5. I § 5 a, stk. 2, indsættes som nr. 4-11:
  - »4) Efter 24 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 33,3 pct. af ydelsen.

- 5) Efter 30 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 41,7 pct. af ydelsen.
- 6) Efter 36 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 50,0 pct. af ydelsen.
- 7) Efter 42 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 58,3 pct. af ydelsen.
- 8) Efter 48 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 66,7 pct. af ydelsen.
- 9) Efter 54 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 75,0 pct. af ydelsen.
- 10) Efter 60 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 83,3 pct. af ydelsen.
- 11) Efter 66 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 91,7 pct. af ydelsen.«

6. I § 5 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for borgere fra EU, EØS eller Schweiz, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til ydelsen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 4

Stk. 1. Lovens § 1 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens §§ 2 og 3 træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 3. §§ 2 og 3 finder ikke anvendelse på en allerede erhvervet ret til børne- og ungeydelse eller ydelser efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, der eksisterer inden den 1. januar 2018, så længe retten bevares uden afbrydelse. For ret til sådanne ydelser finder de hidtil gældende regler om optjening anvendelse.

Stk. 4. Bopæls- eller beskæftigelsesperioder optjent før den 1. januar 2018 indgår i opgørelsen af optjente bopæls- eller beskæftigelsesperioder efter §§ 2 og 3.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

*Almindelige bemærkninger
Indholdsfortegnelse*

- 1. Indledning**
- 2. Lovforslagets hovedpunkter**
  - 2.1. Opholdsforbud**
    - 2.1.1. Gældende ret*
    - 2.1.2. Justitsministeriets overvejelser*
    - 2.1.3. Den foreslåede ordning*
    - 2.1.4. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention*
  - 2.2. Stramning af optjeningsprincippet for at opnå fuld ret til børne- og ungeydelse**
    - 2.2.1. Gældende ret*
    - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser*
    - 2.2.3. Den foreslåede ordning*
  - 2.3. Stramning af optjeningsprincippet for at opnå fuld ret til ydelser efter børnetilskudsloven**
    - 2.3.1. Gældende ret*
    - 2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser*
    - 2.3.3. Den foreslåede ordning*
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.**
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 6. Miljømæssige konsekvenser**
- 7. Forholdet til EU-retten**
- 8. Hørte myndigheder og organisationer mv.**
- 9. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet (aftalepartierne) den 24. marts 2017 indgået en politisk aftale om en ny rocker- og bandepakke (Bandepakke III).

Med lov nr. 672 af 8. juni 2017 om ændring af straffeloven, lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod rocker- og bandekriminalitet m.v.) og lov nr. 653 af 8. juni 2017 om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe blev en række initiativer fra Bandepakke III vedtaget af Folketinget.

Formålet med dette lovforslag er at styrke indsatsen mod rocker- og bandekriminalitet yderligere ved at gennemføre endnu et initiativ fra den politiske aftale om Bandepakke III.

Lovforslaget indeholder forslag om at ændre straffeloven, så domstolene som led i en straffedom kan give et opholdsforbud dels til personer, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, dels til personer, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer, og som har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Lovforslaget indeholder endvidere ændringer af lov om en børne- og ungeydelse samt lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, som strammer optjeningsprincippet for børne- og ungeydelse samt børnetilskud, så det nuværende krav om tilknytning til Danmark for at opnå ret til de fulde ydelser strammes ved, at optjeningsperioden på 2 års bopæl eller beskæftigelse inden for de seneste 10 år hæves til 6 år. Denne stramning af optjeningsprincippet vil skulle finansiere Bandepakke III.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Opholdsforbud

2.1.1. Gældende ret

Straffeloven indeholder ikke i dag en generel bestemmelse om, at retten i forbindelse med overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer ved dommen kan give den dømte et forbud mod at færdes og opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder.

Straffelovens § 236, stk. 1, nr. 1, indeholder dog mulighed for, at retten i forbindelse med dom for navnlige seksu-
alforbrydelser kan give den dømte forbud mod at opholde sig eller færdes i et nærmere afgrænset område i nærheden af gerningsstedet. Et sådant forbud kan gives, når det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om den dømtes person, herunder om tidligere kriminalitet, må antages, at der er nærliggende fare for, at den dømte vil begå ny lovovertrædelse af lignende beskaffenhed, og at forbuddet vil være egnet til at forebygge denne fare, jf. stk. 3. Forbud gives på tid fra 1 til 5 år regnet fra endelig dom eller indtil

videre, jf. stk. 4. Forbud omfatter ikke ophold eller færden, som af særlige grunde må anses for beføjet, jf. stk. 2, 1. pkt.

Endvidere indeholder § 3 i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning en almindelig regel om opholdsforbud (geografisk bestemt tilhold), hvorefter en person kan forbydes at opholde sig eller færdes i et nærmere afgrænset område i nærheden af en anden persons bolig eller arbejds-, uddannelses- eller opholdssted eller andet område, hvor denne ofte færdes. Formålet er at etablere en »sikkerhedszone« for den, som opholdsforbuddet skal beskytte. Herved vil man kunne begrænse utrygheden hos personer, som har været og stadig er udsat for en betydelig belastning som følge af grov eller oftere gentagen krænkelse eller på grund af, at et tilhold ikke respekteres. Samtidig har et sådant opholdsforbud til formål reelt at modvirke yderligere krænkelse af den, som opholdsforbuddet skal beskytte. Der er ikke fastsat en bestemt maksimal geografisk udstrækning af et opholdsforbud som det nævnte. Et opholdsforbuds geografiske udstrækning vil afhænge af områdets karakter og parternes forhold. Opholdsforbuddet omfatter ikke færden eller ophold, som af særlige grunde må anses for beføjet.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Aftalepartierne har indgået en politisk aftale om en Bandepakke III, der styrker indsatsen mod rocker- og bandekriminalitet.

Det fremgår af aftalen, at det skal være de lovlige borgere, der sætter dagsordenen i et boligkvarter, ikke rockere og bandemedlemmer, der gennem kriminalitet skaber frygt og magtesløshed hos lokale erhvervsdrivende og borgere. Aftalepartierne vil sikre, at danskerne skal kunne føle sig trygge overalt, hvor de bor og færdes. Det udfordres af rockere og bander, der skaber utryghed – ikke mindst lokalt. Det skal have vidtrækkende og omfattende konsekvenser, hvis man vender fællesskabet ryggen for at blive tilknyttet en rocker- eller bandegruppering.

På den baggrund er aftalepartierne enige om, at personer, som er dømt for banderelateret kriminalitet, skal kunne idømmes forbud mod at opholde sig i bestemte områder.

Justitsministeriet finder, at initiativet bør gennemføres ved at indsætte en ny bestemmelse om opholdsforbud i straffeloven som § 79 a.

Det følger af den politiske aftale om Bandepakke III, at personer, der har en tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, og i forbindelse med gruppens aktiviteter gentagne gange overtræder lov om euforiserende stoffer, våbenloven eller straf-

feloven, skal kunne idømmes et opholdsforbud. Justitsministeriet finder i den forbindelse, at også enkeltstående lovovertrædelser af en vis grovhed bør kunne danne grundlag for, at retten idømmer et opholdsforbud, og at idømmelse af et opholdsforbud i sådanne sager ikke bør afhænge af, om den dømte tidligere har begået en lovovertrædelse.

Det følger endvidere af den politiske aftale om Bandepakke III, at opholdsforbuddet skal gælde for en periode efter endt afsoning. Da straffen ikke i alle tilfælde fuldbyrdes straks efter, at dommen er endelig, har Justitsministeriet fundet det mest hensigtsmæssigt at lade opholdsforbuddet gælde fra endelig dom for at undgå, at der er en periode fra endelig dom til afsoningens begyndelse, hvor den dømte kan færdes og opholde sig i et område, som vil blive omfattet af et opholdsforbud efter endt afsoning.

For at sikre den præventive virkning af såvel opholdsforbuddet som en efterfølgende frihedsstraf finder Justitsministeriet, at forbudsperioden bør forlænges med et tidsrum svarende til afsoningstiden.

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.1.3.1. Det foreslås, at den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ved dommen kan gives et opholdsforbud. Det samme gælder den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer, og som har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Opholdsforbud kan idømmes sammen med en helt eller delvis ubetinget fængselsstraf. Opholdsforbud kan endvidere idømmes sammen med en anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. Dette omfatter anbringelsesdomme og behandlingsdomme efter straffelovens §§ 68 og 69, hvor der sker frihedsberøvelse, forvaring efter straffelovens § 70 og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a.

Der kan derimod ikke gives opholdsforbud i sager, hvor straffen alene er bøde eller betinget fængselsstraf. Der kan ligeledes ikke gives opholdsforbud i sager, hvor den pågældende er idømt en anden strafferetlig retsfølge, som ikke er af frihedsberøvende karakter, f.eks. dom til ambulantly behandling eller til tilsyn efter straffelovens §§ 68 og 69.

2.1.3.2. Forslaget indebærer for det første, at en person, der idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædel-

se, der er omfattet af straffelovens § 81 a om strafforhøjelse og skærpet straf for visse straffelovsovertrædelser med relation til en rocker- eller bandekonflikt mv., kan gives opholdsforbud.

Det følger af straffelovens § 81 a, stk. 1, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 123, 192 a og 244, § 244, jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, § 252, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 281, § 286, stk. 1, jf. § 281, og § 288, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes skydevåben eller anvendes våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begås brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180. Efter § 81 a, stk. 2, skal det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 180, § 183, stk. 2, og § 237 i almindelighed indgå som en særdeles skærpene omstændighed, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt som nævnt i stk. 1.

Det forudsættes, at en person, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, i almindelighed vil skulle gives et opholdsforbud efter den foreslåede bestemmelse, uanset hvilken af de i § 81 a nævnte bestemmelser den pågældende dømmes for overtrædelse af.

2.1.3.3. Forslaget indebærer for det andet, at der kan gives et opholdsforbud til en person, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer, og som har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Den foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt., forudsættes for det første anvendt, hvis der foreligger to eller flere overtrædelser, der opfylder betingelserne i bestemmelsen, uanset hvor lang den eller de ubetingede frihedsstraffe er. Det er i den forbindelse uden betydning, om der er tale om flere overtrædelser af samme lov eller overtrædelser af flere af de love, der er nævnt i bestemmelsen. Det er endvidere uden betydning, om lovovertrædelserne er behandlet i samme dom eller flere domme.

Den foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt., forudsættes for det andet anvendt, hvis der foreligger en enkelt overtrædelse, som opfylder betingelserne, og som samtidig fører til en ubetinget frihedsstraf af mindst 3 måneders varighed.

Vedrører en dom flere lovovertrædelser, hvoraf det ikke er alle, som er omfattet af den foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt., skal der foretages en konkret vurdering af, om den overtrædelse, der er omfattet af bestemmelsen, i sig selv ville have medført en ubetinget frihedsstraf af mindst 3 måneders varighed.

Anvendelsen af opholdsforbud efter den foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt., forudsætter herudover, at den dømte har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, og at overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Udtrykket »gruppe af personer« skal forstås i overensstemmelse med udtrykkets anvendelse i straffelovens § 81 a. Som en gruppe anses derved ikke kun formaliserede grupper med en fast struktur og rollefordeling medlemmerne imellem, et fast tilholdssted og navn eller lignende. Bestemmelsen omfatter også mere løse grupperinger, hvis gruppen dog virker med et fælles sigte eller mål og/eller har et fast reaktionsmønster i bestemte situationer, f.eks. at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og instrueret via telefon- eller sms-kæder i forbindelse med bestemte voldelige eller truende begivenheder, som indtræffer.

Det forudsættes i den forbindelse, at gruppen for at være omfattet af den foreslåede bestemmelse ikke alene er opstået og fungerer i anledning af de forhold, der er til pådømmelse under den konkrete straffesag.

Personerne knyttet til den pågældende gruppe skal »tilsammen stå bag omfattende og alvorlig kriminalitet«. Dette vil omfatte tilfælde, hvor de personer, som har tilknytning til gruppen, samlet set er dømt for lovovertrædelser af en sådan grovhed eller i et sådant omfang eller antal, at den samlede kriminalitet inden for gruppen må anses for omfattende og alvorlig. Dette gælder, uanset om de enkelte lovovertrædelser er begået af en eller flere personer, som har tilknytning til gruppen.

Ved vurderingen af, om de personer, som har tilknytning til gruppen, tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, vil der navnlig skulle lægges vægt på, om de pågældende er dømt for overtrædelser af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer. Øvrige lovovertrædelser vil dog efter omstændighederne også kunne tillægges vægt i denne vurdering. Der vil endvidere kunne lægges vægt på, om overtrædelserne har ført til idømmelse af ubetingede fængselsstraffe eller andre strafferetlige retsfølger af frihedsberøvende karakter. Det vil ligeledes skulle tillægges betydning, hvor lang tid der er gået, siden forholdene blev begået. Hvis forholdene er begået af personer, der må anses for ledende eller toneangivende figurer inden for gruppen, vil dette ligeledes skulle tillægges betydelig vægt.

Det er endvidere en betingelse for at give opholdsforbud efter den foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt., at den dømte har »tilknytning« til den pågældende gruppe af personer. Begrebet »tilknytning« indebærer, at den pågældende skal have et tilhørsforhold til gruppen som sådan. Det blotte bekendtskab med enkeltpersoner fra den pågældende gruppe falder således uden for den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde.

Opholdsforbud kan gives til personer, uanset om den pågældende i gruppens egen selvforståelse er fulgyldigt medlem eller har status som f.eks. »prospect«, »supporter«, »hangar-ound« eller »probationary«. Det afgørende er, at den dømte har den beskrevne tilknytning til gruppen.

At en lovovertrædelse skal have »relation til den dømtes tilknytning til gruppen« indebærer, at opholdsforbud ikke kan idømmes i sager, hvor lovovertrædelsen ikke har nogen sammenhæng med den pågældendes tilknytning til gruppen. Som mulige eksempler kan nævnes vold eller voldtægt, der eksempelvis er begået i et parforhold, uden at det har nogen sammenhæng med den dømtes tilknytning til den pågældende gruppe.

2.1.3.4. Et opholdsforbud indebærer, at den dømte ikke må færdes eller opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået, eller hvor den gruppe af personer, som den domfældte er tilknyttet, opholder sig.

Udtrykket »færdes eller opholde sig« skal forstås på samme måde som i straffelovens § 236, stk. 1, nr. 1, om opholdsforbud for navnlig visse seksualforbrydelser. Færden eller ophold omfatter således enhver fysisk tilstedeværelse inden for det pågældende område, herunder at passere igennem området. Et opholdsforbud vil således indebære, at den blotte tilstedeværelse i det pågældende område uden politiets tilladelse, jf. herom nedenfor pkt. 2.1.3.7, vil udgøre en overtrædelse, selv om der er tale om helt kortvarige ophold.

Et opholdsforbud skal som udgangspunkt omfatte den eller de kommuner, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået. Herudover kan der gives et opholdsforbud i den eller de kommuner, hvor den gruppe af personer, jf. § 81 a eller det foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt., som den dømte er tilknyttet, opholder sig.

I vurderingen af den nærmere afgrænsning af opholdsforbuddet, herunder om forbuddet skal omfatte mere end én kommune, f.eks. både den kommune, hvor forholdet er begået, og den kommune, hvor gruppen opholder sig, vil der navnlig skulle lægges vægt på karakteren, omfanget og grovheden af den begåede kriminalitet.

Der vil endvidere skulle lægges afgørende vægt på, hvor forbuddet mest effektivt forhindrer, at den pågældende genoptager sine kriminelle aktiviteter.

Er der tale om mindre alvorlig kriminalitet, som f.eks. alene har givet anledning til en kortere ubetinget fængselsstraf, og vurderes et geografisk bredt fastlagt forbud dermed ikke at stå i rimeligt forhold til den begåede kriminalitet, kan opholdsforbuddet indskrænkes geografisk til et eller flere mindre områder, som ikke hindrer den dømtes sædvanlige ophold og færden de steder, hvor den dømte har sin bopæl og sine sædvanlige legitime gøremål, men som hindrer den dømte i at opholde sig og færdes, hvor den eller de pågældende lovovertrædelser er begået, og/eller hvor den gruppe af personer, som den dømte er tilknyttet, opholder sig.

Den præcise afgrænsning af opholdsforbuddet vil i øvrigt afhænge af en konkret proportionalitetsvurdering.

2.1.3.5. Det foreslås, at opholdsforbud gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom.

Den tidsmæssige udstrækning af opholdsforbuddet vil skulle afhænge af de konkrete omstændigheder i sagen. Opholdsforbuddets længde skal således afspejle den begåede kriminalitet, herunder grovheden og omfanget af denne kriminalitet. Der bør herved lægges afgørende vægt på længden af den idømte straf eller karakteren af den foranstaltning mv., som idømmes.

Ved fængsel i indtil 1 år eller ved foranstaltninger efter straffelovens § 74 a forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 1 og 4 år. Ved fængsel i mere end 1 år, men ikke over 4 år, eller ved foranstaltninger efter straffelovens §§ 68 og 69 forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 3 og 6 år. I sager, hvor den idømte fængselsstraf er på mere end 4 år, men ikke over 8 år, forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 5 og 8 år. Ved fængsel i 8 år eller derover eller ved forvaring efter straffelovens § 70 forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 7 og 10 år.

Fastsættelsen af længden af opholdsforbuddet vil i øvrigt bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det ovenfor anførte vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning (inden for den fastsatte ramme på 1 til 10 år), hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

En person, der er idømt et opholdsforbud, kan ved en senere dom idømmes yderligere opholdsforbud, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Et sådant yderligere opholdsforbud får ligeledes virkning fra endelig dom, og der er ikke noget til

hinder for, at der er et geografisk og/eller tidsmæssigt overlap mellem flere idømte opholdsforbud.

Det foreslås, at ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter forlænges opholdsforbuddet tilsvarende.

Ordningen indebærer, at et opholdsforbud forlænges i tid i den periode, hvor den dømte udstår den fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, som blev idømt sammen med opholdsforbuddet, samt forlænges i tid med den periode, hvor den dømte udstår øvrige fængselsstraffe eller andre strafferetlige retsfølger af frihedsberøvende karakter, når udståelsen finder sted, mens et opholdsforbud har virkning.

2.1.3.6. Det foreslås, at den dømte 3 år efter løsladelsen eller udskrivningen kan forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om forbuddets opretholdelse for retten. Når særlige omstændigheder taler for det, kan justitsministeren dog tillade, at indbringelse for retten sker tidligere.

Ved vurderingen af, om forbuddet bør ophæves, vil der navnlig skulle lægges vægt på, om den dømte eksempelvis har gennemført et exit-forløb og har forladt det kriminelle miljø og i øvrigt ikke har begået ny kriminalitet.

2.1.3.7. Der kan være særlige tilfælde, hvor en person, der er idømt et opholdsforbud, har et særligt anerkendelsesværdigt formål med at færdes eller opholde sig i det område, som forbuddet vedrører.

I visse tilfælde følger det af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), at der skal være mulighed for konkret at gøre undtagelse fra et idømt opholdsforbud, jf. nærmere herom nedenfor pkt. 2.1.4.

Det foreslås på den baggrund, at politiet kan meddele tilladelse til færden eller ophold i et område omfattet af et opholdsforbud, hvis det af særlige grunde må anses for beføjet. Det foreslås endvidere, at justitsministeren ved en bekendtgørelse fastsætter nærmere regler om sådanne tilladelser.

Der henvises til lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil.

2.1.3.8. Det foreslås, at overtrædelse af et opholdsforbud efter § 79 a straffes med fængsel indtil 2 år. Det forudsættes i den forbindelse, at straffen for overtrædelse af et opholdsforbud i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsættes til ubetinget fængsel i 60 dage.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændig-

heder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.1.3.9. Hvis den dømte i forbindelse med overtrædelse af et opholdsforbud også samtidig begår en ny lovovertrædelse, bør dette i almindelighed anses for en strafskærpene omstændighed ved udmålingen af straffen for den nye lovovertrædelse.

2.1.3.10. Justitsministeriet finder, at der efter en periode bør foretages en evaluering af det foreslåede opholdsforbud, herunder af om der er behov for justeringer på baggrund af de praktiske erfaringer med ordningen. Justitsministeriet vil på baggrund af evalueringen udarbejde en redegørelse om forbudsordningen, når ordningen har været i kraft i fire år, og sende denne redegørelse til Folketingets Retsudvalg.

2.1.4. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Efter artikel 2, stk. 1, i 4. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) skal enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, have ret til inden for dette område at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted. Denne ret er dog ikke absolut. Efter artikel 2, stk. 3, kan der gøres indgreb i retten, når indgrebet er i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund (krav om proportionalitet) af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige tryghed, for at opretholde den offentlige orden, for at forebygge forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

Det foreslåede opholdsforbud indebærer et forbud mod at færdes og opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder i en periode fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom med forlængelse ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. Opholdsforbuddet udgør dermed et indgreb i den dømtes ret til bevægelses- og opholdsfrihed.

Opholdsforbuddet har til formål at styrke indsatsen mod rocker- og bandekriminalitet ved at fjerne den pågældende fra det eller de områder, hvor personen har begået kriminalitet, eller hvor gruppen, som kriminaliteten er begået i tilknytning til, opholder sig. Opholdsforbuddet skal sikre, at den pågældende ikke efter løsladelse umiddelbart genoptager sin kriminelle tilværelse i tilknytning til gruppen i de områder, hvor den pågældende tidligere har begået kriminalitet, eller hvor gruppen holder til. Forslaget vil således varetage hensynene til den offentlige tryghed, opretholdelse af

den offentlige orden, forebyggelse af forbrydelse og hensynet til at beskytte andres rettigheder og friheder.

Justitsministeriet vurderer, at forslaget ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at varetage de nævnte hensyn.

Ministeriet har herved lagt vægt på, at opholdsforbuddet, herunder den tidsmæssige og geografiske udstrækning af forbuddet, idømmes af domstolene på baggrund af en konkret vurdering, og at forbuddet idømmes som led i en strafedom for alvorlig kriminalitet, som har baggrund i en voldelig konflikt mellem grupper, eller for kriminalitet, som har relation til den pågældendes tilknytning til en gruppe, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet. Der gør sig i sådanne alvorlige sager om bl.a. rocker- og bandekriminalitet særligt tungtvejende hensyn gældende til at mindske risikoen for recidiv og negativ resocialisering og til at beskytte omgivelserne mod de store gener, som kriminaliteten genererer. Der er herved lagt vægt på, at der er en direkte sammenhæng mellem forbuddets geografiske udstrækning og det eller de steder, hvor kriminaliteten er begået, eller hvor den gruppe, som kriminaliteten har tilknytning til, opholder sig. Opholdsforbuddet må af samme årsag anses for egnet til at varetage hensynene bag forbuddet, da den pågældende fjernes fra områderne.

Ministeriet har endvidere lagt vægt på, at forbuddet ikke indskrænker den dømtes bevægelses- og opholdsfrihed ud over i den eller de konkrete kommuner eller de byer eller bydele, som omfattes af opholdsforbuddet, og dermed muligheden for i øvrigt at opretholde et almindeligt liv.

Ministeriet har desuden tillagt det vægt, at politiet kan meddele konkrete tilladelser til færden eller ophold i et område omfattet af et opholdsforbud, hvis det af særlige grunde må anses for beføjet, og at tilladelsesordningen forudsættes administreret således, at der træffes afgørelse om at meddele tilladelse, når Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK, kræver dette, eller når det vil være nødvendigt, for at den dømte kan opfylde visse lovbestemte pligter.

Der er også lagt vægt på, at den pågældende kan forlange nødvendigheden af forbuddets fortsatte opretholdelse indbragt for retten.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at forslaget kan gennemføres inden for rammerne af artikel 2 i 4. Tillægsprotokol til EMRK.

Et idømt opholdsforbud kan efter omstændighederne gribe ind i andre rettigheder end bevægelses- og opholdsfriheden, som også er beskyttet af Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK. Det kan bl.a. være adgangen til sundhedsydelser, som efter omstændighederne kan være beskyt-

tet af EMRK artikel 2 eller artikel 8, retten til privat- og familieliv, som er beskyttet af EMRK artikel 8, og retten til forsamlings- og foreningsfrihed, som er beskyttet af EMRK artikel 11. Som anført ovenfor under pkt. 2.1.3.7 tager den foreslåede tilladelsesordning højde for, at der konkret kan foreligge sådanne tungtvejende hensyn, at der skal meddeles tilladelse til, at den pågældende kan opholde sig i det område, som forbuddet vedrører. Tilladelsesordningen forudsættes som anført administreret således, at der træffes afgørelse om at meddele tilladelse, når Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK, kræver dette. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 79 a, stk. 3, om den foreslåede tilladelsesordning.

Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at opholdsforbuddet kan gennemføres inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK. Det bemærkes i den sammenhæng, at Justitsministeriet ikke er bekendt med praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om forholdet mellem adgangen til at give opholdsforbud efter artikel 2 i 4. Tillægsprotokol og retten til familieliv efter EMRK artikel 8 i en situation, hvor der gives et opholdsforbud for et område, hvor en person har bopæl sammen med sin familie.

2.2. Stramning af optjeningsprincippet for at opnå fuld ret til børne- og ungeydelse

2.2.1. Gældende ret

Der udbetales for børn og unge under 18 år en skattefri børne- og ungeydelse, jf. § 1, stk. 1 og 2, i lov om en børne- og ungeydelse, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt, herunder, at den person, der har forældremyndigheden over barnet eller har taget barnet i pleje med henblik på adoption, er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1.

For børn under 15 år udbetales børneydelsen med en fjerdedel af den årlige ydelse i hvert kvartal, jf. § 5, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse. Ydelsen udbetales første gang for det hele kvartal efter det kvartal, hvori barnet er født. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år er beløbet 18.024 kr. årligt. For de 3-6 årige børn er beløbet 14.268 kr. årligt, og for børn i alderen 7-14 år er beløbet 11.232 kr. årligt (2018-niveau).

For unge i alderen 15-17 år udbetales en skattefri ungeydelse, jf. § 1, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt. Udbetalingen sker månedsvist og sidste gang for den måned, hvor den unge fylder 18 år. I den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsmæssigt, svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen i forhold til antallet af dage i måneden, jf. § 5, stk. 4, i lov om en børne-

og ungeydelse. For de 15-17 årige er beløbet 11.232 kr. årligt (2018-niveau).

Som udgangspunkt udbetales børne- og ungeydelsen til barnets mor, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse. Andre ydelsesmodtagere kan eksempelvis være barnets far, hvis barnet bor hos ham, eller den person, som har taget barnet i pleje med henblik på adoption.

Børne- og ungeydelsen indkomstafrappes, jf. § 1 a i lov om en børne- og ungeydelse. Dette indebærer, at ydelsen nedsættes med 2 pct. af den del af topskattegrundlaget efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, der overstiger et grundbeløb på 749.000 kr. for modtageren (2017-niveau).

Retten til den fulde ydelse er endvidere betinget af, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, jf. § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse. Retten til fuld ydelse optjenes gradvist, så der efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse er ret til 25 pct. af ydelsen. Efter 1 år er der ret til 50 pct., efter 1½ år 75 pct. og efter 2 år 100 pct.

For personer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning EF nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, det vil sige personer fra EU/EØS-lande og Schweiz, samt for statsløse og flygtninge bosat i en medlemsstat, og som er eller har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, samt for disses familiemedlemmer og efterladte, gælder et såkaldt sammenlægningsprincip, jf. forordningens artikel 6. I disse tilfælde skal den nye medlemsstat således ved vurdering af, om der er optjent ret til en ydelse, foretage sammenlægning med perioder, der er tilbagelagt efter et andet EU/EØS-lands eller Schweiz' lovgivning.

Sammenlægningsprincippet indebærer, at værtsmedlemsstaten – her Danmark – ved vurderingen af, om der er optjent ret til en ydelse, skal medregne perioder, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, som om der er tale om perioder tilbagelagt efter dansk lovgivning.

Ifølge de gældende regler om kontanthjælp, uddannelseshjælp og integrationsydelse, er det en betingelse for, at et ægtepar, hvor den ene eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, kan bevare retten til fuld hjælp, at hver ægtefælle har haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f i lov om aktiv socialpolitik. Opfylder ægtefællerne ikke denne betingelse, nedsættes hjælpen.

Det er dog sådan, at for ægtepar, hvor den ene eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor den ene eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, nedsættes hjælpen ikke, når der alene på grund af manglende opfyldelse af betingelsen om optjening i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse ikke udbetales fuld børne- og ungeydelse, jf. § 13 f, stk. 4, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik. Først når der er opnået ret til fuld børne- og ungeydelse, nedsættes hjælpen, hvis arbejdskravet i 225-timersreglen ikke er opfyldt.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser

Det følger af den politiske aftale om Bandepakke III, at aftalepartierne, regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, er enige om, at Bandepakke III bl.a. vil skulle finansieres med midler fra en stramning af optjeningsprincippet for børne- og ungeydelser.

Det fremgår således af aftalen, at aftalepartierne vil stemme for en ændring af lov om en børne- og ungeydelse samt lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag med virkning fra 2018, som strammer optjeningsprincippet for børne- og ungeydelser, så optjeningsperioden på 2 års bopæl eller beskæftigelse inden for de seneste 10 år hæves til 6 år.

2.2.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at kravet om tilknytning til Danmark for at opnå ret til den fulde børne- og ungeydelse strammes ved, at optjeningsperioden på 2 års bopæl eller beskæftigelse inden for de seneste 10 år hæves til 6 år. Ydelsen optjenes gradvist hvert halve år, således at der vil være ret til den fulde ydelse efter 6 års bopæl eller beskæftigelse i riget. 2024 er det første år, hvor det 6-årige optjeningsprincip har fuld virkning.

For personer omfattet af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger vil perioder tilbagelagt i andre medlemsstater, som efter de gældende regler skulle medregnes ved opgørelsen af optjeningsperioden, som om der var tale om perioder tilbagelagt i Danmark (sammenlægningsprincippet).

Det foreslås, at personer, der inden den 1. januar 2018 har erhvervet ret til børne- og ungeydelse efter det gældende optjeningskrav, vil forblive på denne ordning, så længe retten ikke afbrydes.

Personer, der har bopæl eller beskæftigelse her i riget, og i øvrigt opfylder betingelserne for retten til børne- og ungeydelse i § 2, stk. 1, nr. 1-6 og 8, i lov om en børne- og unge-

ydelse, vil således bevare en ret til børne- og ungeydelse, der eksisterer inden den 1. januar 2018, så længe retten bevares uden afbrydelse.

Hvis retten afbrydes, som følge af at den eller de personer, der har forsørgelsespligten over barnet, ikke længere har bopæl eller beskæftigelse her i riget eller i øvrigt ikke opfylder betingelserne for retten til børne- og ungeydelse i lovens § 2, stk. 1, nr. 1-6 og 8, vil det foreslåede 6-årige optjeningskrav finde anvendelse. Bopæls- eller beskæftigelsesperioder optjent før 1. januar 2018 indgår i opgørelsen af optjente bopæls- eller beskæftigelsesperioder.

Der foreslås ikke ændringer i reglerne i lov om aktiv socialpolitik for, hvornår et ægtepar, hvor den ene eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor den ene eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, får hjælpen nedsat som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet i 225-timersreglen. Det vil således fortsat være sådan, at hjælpen ikke nedsættes, når der alene på grund af manglende opfyldelse af betingelsen om optjening i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse ikke udbetales fuld børne- og ungeydelse, jf. § 13 f, stk. 4, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik.

Den foreslåede stramning af optjeningsprincippet betyder således, at 225-timersreglen efter lov om aktiv socialpolitik først finder anvendelse for ægtefæller, som modtager integrationsydelse, og som har forsørgelsespligt overfor et barn, når ægteparret har optjent ret til fuld børne- og ungeydelse efter 6 års bopæl eller beskæftigelse i Danmark inden for de seneste 10 år.

Der henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

2.3. Stramning af optjeningsprincippet for at opnå fuld ret til ydelser efter børnetilskudsloven

2.3.1. Gældende ret

Børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag er tilskud, som i særlige tilfælde kan ydes til børn under 18 år. Ydelserne udbetales som udgangspunkt efter ansøgning til Udbetaling Danmark.

Der findes tre slags generelle børnetilskud. For det første ordinært børnetilskud efter lovens § 2, som primært kan ydes til børn af enlige forsørgere, børn af visse indsatte og børn af forældre, der begge modtager folkepension eller førtidspension efter regler gældende før 1. januar 2003. Satsen for det ordinære børnetilskud er i 2017 på 1.385 kr. pr. kvartal for hvert barn under 18 år.

For det andet ekstra børnetilskud efter lovens § 3, der sammen med det ordinære børnetilskud kan ydes til enlige forsørgere, der har barnet hos sig. Der ydes kun ét ekstra børnetilskud, uanset antallet af børn. Satsen for ekstra børnetilskud er i 2017 på 1.412 kr. pr. kvartal.

For det tredje særligt børnetilskud efter lovens § 4, som bl.a. kan ydes til børn, hvor den ene eller begge forældre er døde, når faderskabet ikke er fastslået, eller hvis en eller begge forældre modtager folkepension eller førtidspension efter regler gældende før 1. januar 2003. Det særlige børnetilskud er i 2017 på 3.540 kr. pr. kvartal pr. barn plus et tillæg på 459 kr. pr. kvartal. Til børn, som ingen forældre har, ydes der 2 gange særligt børnetilskud og tillæg.

Hertil kommer en række specielle ydelser til særlige grupper. Der er tale om flerbørnstilskud efter lovens § 10 a, adoptionstilskud efter lovens § 10 b og børnetilskud til visse uddannelsessøgende forældre efter lovens § 10 c og d.

Børnetilskud tilkommer som hovedregel barnet eller børnene og udbetales kvartalsvis, første gang for det kvartal, der følger efter det kvartal, i hvilket retten til tilskuddet er erhvervet. Børnetilskud udbetales som hovedregel til moderen.

Herudover kan Udbetaling Danmark udbetale et bidrag til et barns underhold, der er fastsat efter lov om børns forsørgelse, til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat efter § 18, stk. 2, i lov om børns forsørgelse, når bidraget ikke betales på forfaldsdatoen. Udbetaling Danmark indtræder herefter i retten til at indkræve bidraget. Optjeningsprincippet efter lovens § 5 a finder også anvendelse for forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Retten til bl.a. ordinært børnetilskud er efter gældende regler betinget af, at barnet eller mindst en af forældrene har dansk indfødsret eller har haft fast bopæl i Danmark i det seneste år, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnetilskud, og for særligt børnetilskud kræves bopæl her i landet i de seneste 3 år.

Retten til de fulde ydelser efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag er endvidere betinget af, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, jf. § 5 a, stk. 1, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Retten til fuld ydelse optjenes gradvist, så der efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse inden for de seneste 10 år er ret til 25 pct. af ydelsen. Efter 12 måneder er der ret til 50 pct., efter 18 måneder 75 pct. og efter 24 måneder 100 pct. af ydelsen, jf. § 5 a, stk. 2.

Optjeningsprincippet efter lovens § 5 a gælder for både børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Børnetilskud er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. For personer omfattet af forordningen gælder derfor det såkaldte sammenlægningsprincip i forordningens artikel 6.

Sammenlægningsprincippet indebærer, at værtsmedlemsstaten – her Danmark – ved vurderingen af, om der konkret er optjent ret til børnetilskud, skal medregne perioder, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, som om der er tale om perioder tilbagelagt efter dansk lovgivning.

Forskudsvis udbetaling af børnebidrag er ikke omfattet af forordning 883/2004, jf. herved forordningens bilag 1, jf. artikel 1, litra z.

Ifølge artikel 18 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) gælder der inden for traktaternes anvendelsesområde og med forbehold af disses særlige bestemmelser et forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.

TEUF artikel 18 suppleres af en række særlige bestemmelser, som skal medvirke til at sikre fri bevægelighed af og for EU-borgere. Det drejer sig navnlig om TEUF artikel 45 om arbejdstagere, som udmøntet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, TEUF artikel 49 om selvstændige erhvervsdrivende og TEUF artikel 56 om tjenesteydere.

I det omfang en borger fra EU, EØS eller Schweiz efter EU-retten er berettiget til forskudsvis udbetaling af børnebidrag, er det ikke foreneligt med EU-retten at stille krav om forudgående bopæl eller beskæftigelse i Danmark.

2.3.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Det følger af den politiske aftale om Bandepakke III, at aftalepartierne, regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, er enige om, at Bandepakke III bl.a. vil skulle finansieres med midler fra en stramning af optjeningsprincippet for ydelser efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Det fremgår således af aftalen, at aftalepartierne vil stemme for en ændring af lov om en børne- og ungeydelse samt lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag med virkning fra 2018, som strammer optjeningsprincippet

for ydelser efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, så optjeningsperioden på 2 års bopæl eller beskæftigelse inden for de seneste 10 år hæves til 6 år.

2.3.3. *Den foreslåede ordning*

Det foreslås, at kravet om tilknytning til Danmark for at opnå ret til de fulde ydelser efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag strammes ved, at optjeningsperioden på 2 års bopæl eller beskæftigelse inden for de seneste 10 år hæves til 6 år. Ydelsen optjenes gradvist hvert halve år, således at der vil være ret til den fulde ydelse efter 6 års bopæl eller beskæftigelse i riget. 2024 er det første år, hvor det 6-årige optjeningsprincip har fuld virkning.

Det foreslås, at stramningen af optjeningsperioden også skal gælde for retten til at få et børnebidrag udbetalt forskudsvis.

Det foreslås i lyset af Danmarks EU-retlige forpligtelser præciseret i loven, at optjeningsprincippet ikke gælder for borgere fra EU, EØS eller Schweiz, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til børnetilskud eller forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Det foreslås, at personer, der inden den 1. januar 2018 har erhvervet ret til ydelser efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter det gældende optjeningskrav, vil forblive på denne ordning, så længe retten til ydelsen ikke afbrydes.

Personer, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, og som i øvrigt opfylder betingelserne for retten til den konkrete ydelse efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, vil således bevare en ret til ydelsen, der eksisterer inden den 1. januar 2018, så længe retten bevares uden afbrydelse.

Hvis retten afbrydes, som følge af at den eller de personer, der har forsørgelsespligten over barnet ikke længere har bopæl eller beskæftigelse i Danmark eller i øvrigt ikke opfylder betingelserne for retten til den konkrete ydelse efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, vil det foreslåede 6-årige optjeningskrav finde anvendelse. Bopæls- eller beskæftigelsesperioder optjent før 1. januar 2018 indgår i opgørelsen af optjente bopæls- eller beskæftigelsesperioder.

Hvor retten til det ekstra børnetilskud udspringer af forholdene hos flere børn, og hvor retten til det ekstra børnetilskud alene hos ét af børnene er erhvervet før 1. januar 2018, skal tilskuddet udbetales efter det hidtil gældende optjeningsprincip. Hvis det barn, der udløser tilskuddet efter det hidtil gældende optjeningsprincip ikke længere berettiger til det ekstra børnetilskud efter det hidtil gældende optjeningsprincip, vil

retten til det ekstra børnetilskud ophøre efter dette optjeningsprincip, og retten til det ekstra børnetilskud vil herefter være omfattet af det 6-årige optjeningsprincip.

Der henvises til overgangsbestemmelserne i § 4 og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om stramning af optjeningsprincippet for børne- og ungeydelse, jf. forslaget § 2, skønnes i 2018 at medføre mindredgifter på ca. 1,6 mio. kr. målt i umiddelbar virkning. Mindredgifterne vil stige frem mod 2024, hvorefter de skønnes at udgøre ca. 77,1 mio. kr. (2018-niveau). 2024 er det første år, hvor det 6-årige optjeningsprincip har fuld virkning.

Dertil kommer stramningen af optjeningsprincippet for børnetilskud, jf. forslaget § 3, der skønnes at medføre mindredgifter, der i 2018 er beskedne, men som skønnes at stige til ca. 1,9 mio. kr. målt i umiddelbar virkning i 2024 og senere år.

De samlede umiddelbare mindredgifter til børne- og ungeydelsen samt børnetilskud, jf. forslaget §§ 2 og 3, skønnes dermed til ca. 1,6 mio. kr. i 2018 stigende til ca. 79,0 mio. kr. fra og med 2024.

Stramningen af optjeningsprincippet har en afledt effekt på 225-timers reglen, hvorved integrationsydelsen skønnes at blive forøget med ca. 0,2 mio. kr. i 2018 stigende til 9,9 mio. kr. fra og med 2024.

De samlede økonomiske konsekvenser efter tilbageløb og skat og ved medregning af 225-timers reglen skønnes at være mindredgifter på ca. 1,1 mio. kr. i 2018 stigende til ca. 55 mio. kr. i 2024 og senere år. Den varige virkning skønnes til ca. 53,1 mio. kr.

Skønnene er behæftet med en vis usikkerhed. Det er beregningsmæssigt forudsat, at der er en årlig tilgang af børn, der berøres af optjeningsprincippet, på ca. 3.000. Når forslaget har fuld virkning, dvs. fra og med 2024, skønnes ydelse for ca. 19.500 børn årligt at være omfattet af optjeningsprincippet mod ca. 7.500 børn ved det gældende 2-årige optjeningsprincip.

Tabel 1. Mindredgifter

Mio. kr. (2018-niveau)	2018	2019	2020	2024 og senere år	Varigt
Umiddelbar virkning					
Børne- og ungeydelsen	1,6	14,4	37,8	77,1	74,3
Børnetilskud	0,0	0,4	0,9	1,9	1,9
Samlet umiddelbar virkning	1,6	14,8	38,7	79,0	76,2
Afledt virkning på integrationsydelsen	-0,2	-1,9	-4,8	-9,9	-9,5
Umiddelbar virkning inkl. Integrationsydelsen	1,4	13,0	33,8	69,1	66,7
- Heraf stat	1,6	14,3	37,5	76,5	73,8
- Heraf kommune	-0,2	-1,4	-3,6	-7,4	-7,1
Virkning efter skat og tilbageløb	1,1	10,3	26,9	55,0	53,1

Forslaget har ingen umiddelbare virkninger for kommuner og regioner, men den afledte effekt på 225-timers reglen medfører merudgifter for kommunerne, der skønnes til ca. 0,2 mio. kr. i 2018 stigende til ca. 7,4 mio. kr. fra 2024 og frem, heri indregnet en statslig refusionsprocent på 25,3 pct.

Lovforslaget vurderes at medføre merudgifter for SKAT til systemudvikling på 0,1 mio. kr. årligt i 2018-2022. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Lovforslagets øvrige initiativer forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige. Eventuelle begrænsede merudgifter på Justitsministeriets område afholdes inden for dette ministeriums eksisterende økonomiske ramme.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Børne- og ungeydelse, jf. lov om en børne- og ungeydelse, og børnetilskud, jf. lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, er omfattet af forordning nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

For personer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 883/2004 gælder et såkaldt sammenlægningsprincip, jf. forordningens artikel 6.

Sammenlægningsprincippet indebærer, at værtsmedlemsstaten – her Danmark – ved vurderingen af, om der er optjent ret til en ydelse, skal medregne perioder, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, som om der er tale om perioder tilbagelagt efter dansk lovgivning.

Forskudsvis udbetaling af børnebidrag er ikke omfattet af forordning 883/2004, jf. herved forordningens bilag 1, jf. artikel 1, litra z.

Ifølge artikel 18 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) gælder der inden for traktaternes anvendelsesområde og med forbehold af disses særlige bestemmelser et forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.

TEUF artikel 18 suppleres af en række særlige bestemmelser, som skal medvirke til at sikre fri bevægelighed for EU-borgere. Det drejer sig navnlig om TEUF artikel 45 om arbejdstagere, som udmøntet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, TEUF artikel 49 om selvstændige erhvervsdrivende og TEUF artikel 56 om tjenesteydere.

I det omfang en borger fra EU, EØS eller Schweiz efter EU-retten er berettiget til forskudsvis udbetaling af børnebidrag, er det ikke foreneligt med EU-retten at stille krav om forudgående bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Det foreslås af denne grund præciseret i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, at optjeningsprincippet i lovens § 5 a ikke gælder for borgere fra EU, EØS eller Schweiz, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til ydelsen.

Lovforslaget er på ovennævnte baggrund i overensstemmelse med EU-retten.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 10. august 2017 til den 7. september 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Adoption & Samfund, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty International, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og Retssikkerhedschefen i SKAT, Børne- og Kulturchefforeningen, Børne- og Ungdomsorganisationernes Samråd, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, CEPOS, CEVEA, Copenhagen Business School, Juridisk Institut, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Våbenhandlerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Militaria Forening, Dansk Skytte Union, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Våbenhandlere, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Det Sociale Nævn, DGI Skydning, DI, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsstyrelsen – Team effektiv regulering, Faggruppen af Socialrådgivere i Kriminalforsorgen, Finans Danmark, FOA, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen Danske Revisorer (FDR), Forsikring & Pension, Friluftsrådet, FSD – Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, FSR – danske revisorer, FTF, Fængselsforbundet, Grønlands Hjemmestyre, Hjælp Voldsofre, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben Kriminalforsorgen, HK Landsklubben Politiet, HK Privat, HORESTA, Institut for Menneskerettigheder, ISOBRO, Jagttegnslærerforeningen i Danmark, Justitia, KL, Kraka, Krifa – Kristelige Fagbevægelse, Kriminalforsorgsforeningen, Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsskatteretten, LO, Moderniseringsstyrelsen, Nordisk Våbenforum, Offerrådgivningen, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedssekretariatet, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, samtlige byretter, SAVN, SikkerhedsBranchen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Syddansk Universitet, Juridisk Institut, Sø- og Handelsretten, Udbetaling Danmark, Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning, Vagt- og Sikkerhedsindustrien, Vestre Landsret, Vaabenhistorisk Selskab, Østre Landsret, Aalborg Universitet, Juridisk Institut og Aarhus Universitet, Juridisk Institut.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget skønnes at medføre samlede mindreudgifter efter tilbageløb og skat på ca. 1,1 mio. kr. i 2018 stigende til ca. 55 mio. kr. fra og med 2024. Den varige virkning skønnes til ca. 53,1 mio. kr.	Forslaget skønnes at medføre kommunale merudgifter på 0,2 mio. kr. i 2018 stigende til ca. 7,4 mio. kr. i 2024.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre merudgifter for SKAT til systemudvikling på 0,1 mio. kr. årligt i 2018-2022. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget er i overensstemmelse med EU-retten. Der henvises til punkt 7 ovenfor.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Straffeloven indeholder ikke i dag en generel bestemmelse om, at retten i forbindelse med overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer ved dom kan give den dømte et forbud mod at færdes og opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i straffeloven som § 79 a om et sådant opholdsforbud.

Det foreslås i § 79 a, *stk. 1*, at den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ved dommen kan gives et opholdsforbud. Det samme gælder den, som idømmes en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer, og som har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den pågældendes tilknytning til gruppen.

Opholdsforbud kan idømmes sammen med en helt eller delvis ubetinget fængselsstraf. Opholdsforbud kan endvidere idømmes sammen med en anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. Dette omfatter anbringelsesdomme og behandlingsdomme efter straffelovens §§ 68 og 69, hvor der sker frihedsberøvelse, forvaring efter straffelovens § 70 og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a.

Der kan derimod ikke gives opholdsforbud i sager, hvor straffen alene er bøde eller betinget fængselsstraf. Der kan ligeledes ikke gives opholdsforbud i sager, hvor den pågældende er idømt en anden strafferetlig retsfølge, som ikke er af frihedsberøvende karakter, f.eks. dom til ambulans behandling eller til tilsyn efter straffelovens §§ 68 og 69.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at en person, der idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a om strafforhøjelse og skærpet straf for visse straffelovsovertrædelser med relation til en rocker- eller bandekonflikt mv., ved dommen kan gives opholdsforbud.

Det følger af straffelovens § 81 a, *stk. 1*, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 123, 192 a og 244, § 244,

jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, § 252, *stk. 1*, § 260, *stk. 1*, § 261, *stk. 1* og 2, § 266, § 285, *stk. 1*, jf. § 281, § 286, *stk. 1*, jf. § 281, og § 288, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes skydevåben eller anvendes våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begås brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180. Efter § 81 a, *stk. 2*, skal det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 180, § 183, *stk. 2*, og § 237 i almindelighed indgå som en særdeles skærpende omstændighed, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt som nævnt i *stk. 1*.

Det forudsættes, at en person, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, i almindelighed vil skulle gives et opholdsforbud efter den foreslåede bestemmelse, uanset hvilken af de i § 81 a nævnte bestemmelser, den pågældende dømmes for overtrædelse af.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at der endvidere kan gives opholdsforbud til en person, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer, og som har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Den foreslåede bestemmelse er først og fremmest tiltænkt at skulle finde anvendelse i relation til rocker- og bandekriminalitet, men den vil også – hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt – kunne finde anvendelse på anden organiseret kriminalitet. I praksis vil der i relation til rocker- og bandekriminalitet ofte være tale om at anvende bestemmelsen over for personer, som er registreret i politiets register over rocker- og bandemedlemmer, eller som i øvrigt monitoreres af politiet i den forbindelse.

Den foreslåede § 79 a, *stk. 1, 2. pkt.*, forudsættes for det første anvendt, hvis der foreligger to eller flere overtrædelser, der opfylder betingelserne i bestemmelsen, uanset hvor lang den eller de ubetingede frihedsstraffe er. Det er i den forbindelse uden betydning, om der er tale om flere overtrædelser af samme lov eller overtrædelser af flere af de love, der er nævnt i bestemmelsen. Det er endvidere uden betydning, om lovovertrædelserne er behandlet i samme dom eller ved flere domme.

Den foreslåede § 79 a, *stk. 1, 2. pkt.*, forudsættes for det andet anvendt, hvis der foreligger en enkelt overtrædelse, som

opfylder betingelserne, og som samtidig fører til en ubetinget frihedsstraf af mindst 3 måneders varighed. Vedrører en dom flere lovovertrædelser, hvoraf det ikke er alle, som er omfattet af den foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt., skal der foretages en konkret vurdering af, om den overtrædelse, der er omfattet af bestemmelsen, i sig selv ville have medført en ubetinget frihedsstraf af mindst 3 måneders varighed.

Anvendelsen af opholdsforbud efter det foreslåede stk. 1, 2. pkt., forudsætter herudover, at den dømte har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, og at overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Udtrykket »gruppe af personer« skal forstås i overensstemmelse med udtrykkets anvendelse i straffelovens § 81 a. Som en gruppe anses derved ikke kun formaliserede grupper med en fast struktur og rollefordeling medlemmerne imellem, et fast tilholdssted og navn eller lignende. Bestemmelsen omfatter også mere løse grupperinger, hvis gruppen dog virker med et fælles sigte eller mål og/eller har et fast reaktionsmønster i bestemte situationer, f.eks. at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og instrueret via telefon- eller sms-kæder i forbindelse med bestemte voldelige eller truende begivenheder, som indtræffer.

Det forudsættes i den forbindelse, at gruppen for at være omfattet af den foreslåede bestemmelse ikke alene er opstået og fungerer i anledning af de forhold, der er til pådømmelse under den konkrete straffesag.

En familiegruppe vil også kunne anses for en gruppe af personer efter den foreslåede bestemmelse, såfremt de betingelser, der er nævnt ovenfor, i øvrigt er opfyldt.

Personerne knyttet til den pågældende gruppe skal »tilsammen stå bag omfattende og alvorlig kriminalitet«. Dette vil omfatte tilfælde, hvor de personer, som har tilknytning til gruppen, samlet set er dømt for lovovertrædelser af en sådan grovhed eller i et sådant omfang eller antal, at den samlede kriminalitet inden for gruppen må anses for omfattende og alvorlig. Dette gælder, uanset om de enkelte lovovertrædelser er begået af en eller flere personer, som har tilknytning til gruppen.

Ved vurderingen af, om de personer, som har tilknytning til gruppen, tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, vil der navnlig skulle lægges vægt på, om de pågældende er dømt for overtrædelser af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer. Øvrige lovovertrædelser vil dog efter omstændighederne også kunne tillægges vægt i denne vurdering. Der vil endvidere kunne lægges vægt på, om overtrædelserne har ført til idømmelse af ubetingede fængselsstraffe eller andre straffetretlige retsfølger af frihedsberøvende karakter. Det vil lige-

ledes skulle tillægges betydning, hvor lang tid der er gået, siden forholdene blev begået. Hvis forholdene er begået af personer, der må anses for ledende eller toneangivende figurer inden for gruppen, vil dette ligeledes skulle tillægges betydelig vægt.

Til brug for vurderingen vil anklagemyndigheden under hovedforhandlingen bl.a. kunne fremlægge en udtalelse fra politiet om, hvilke personer der har tilknytning til gruppen, samt om registreringer af den kriminalitet, som disse personer er dømt for.

Det er endvidere en betingelse for at give opholdsforbud efter den foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt., at den dømte har »tilknytning« til den pågældende gruppe af personer. Begrebet »tilknytning« indebærer, at den pågældende skal have et tilhørsforhold til gruppen som sådan. Det blotte bekendtskab med enkeltpersoner fra den pågældende gruppe falder således uden for den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde.

Vurderingen af, om den dømte har tilknytning til gruppen i bestemmelsens forstand, beror i første række på et politifagligt skøn.

I den forbindelse vil der bl.a. kunne lægges vægt på, om personen er iagttaget i forbindelse med gruppens arrangementer eller har båret beklædning, udsmykning eller lignende med symboler eller tekst med tilknytning til den pågældende gruppe. Der vil også kunne lægges vægt på, om personen i gentagne tilfælde er iagttaget sammen med andre personer tilknyttet gruppen. På samme måde vil eksempelvis tatoveringer og tilkendegivelser, herunder på sociale medier eller lignende, kunne indgå i vurderingen af den pågældendes tilknytning til gruppen. Der vil endvidere kunne lægges vægt på eventuelt materiale tilhørende gruppen, f.eks. dokumenter, bøger, regnskaber, medlemslister, telefonlister, indbetalinger, fotos, videoer mv., der viser, at personen har en tilknytning til den pågældende gruppe af personer. Herudover vil der også kunne lægges vægt på, om den pågældende er dømt for at have begået strafbare forhold sammen med andre personer tilknyttet gruppen.

Opholdsforbud kan gives til personer, uanset om den pågældende i gruppens egen selvforståelse er fuldgældigt medlem eller har status som f.eks. »prospect«, »supporter«, »hangar-ound« eller »probationary«. Det afgørende er, at den dømte har den beskrevne tilknytning til gruppen.

At en lovovertrædelse skal have »relation til den dømtes tilknytning til gruppen« indebærer, at opholdsforbud ikke kan idømmes i sager, hvor lovovertrædelsen ikke har nogen sammenhæng med den pågældendes tilknytning til gruppen. Som mulige eksempler kan nævnes vold eller voldtægt, der eksempelvis er begået i et parforhold, uden at det har nogen

sammenhæng med den dømtes tilknytning til den pågældende gruppe.

Det er ikke muligt præcist at angive, hvornår en lovovertrædelse har relation til den dømtes tilknytning til gruppen. Det vil bero på en konkret vurdering af den begåede lovovertrædelse, herunder af overtrædelsens karakter, hvor den er foretaget, og om den er begået sammen med andre, der har tilknytning til gruppen. Det må antages, at der i mange tilfælde vil være tale om kriminalitet i form af organiseret hashhandel, besiddelse af våben, vidnetrusler, afpresning i form af beskyttelsespenge og personfarlig kriminalitet, herunder grov vold.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 omfatter også den, der dømmes for forsøg og medvirken, jf. straffelovens §§ 21 og 23.

Et opholdsforbud indebærer efter den foreslåede § 79 a, stk. 2, at den dømte ikke må færdes eller opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået, eller hvor den gruppe af personer, jf. § 81 a eller § 79 a, stk. 1, 2. pkt., som den domfældte er tilknyttet, opholder sig.

Udtrykket »færdes eller opholde sig« skal forstås på samme måde som i straffelovens § 236, stk. 1, nr. 1, om opholdsforbud for navnlig visse seksualforbrydelser. Færden eller ophold omfatter således enhver fysisk tilstedeværelse inden for det pågældende område, herunder at passere igennem området. Et opholdsforbud vil således indebære, at den blotte tilstedeværelse i det pågældende område uden politiets tilladelse efter det foreslåede § 79 a, stk. 3, jf. herom nedenfor, vil udgøre en overtrædelse, selv om der er tale om helt kortvarige ophold.

Det er imidlertid ikke tilsigtet, at et opholdsforbud skal være til hinder for færden og ophold, der udelukkende skyldes nødsituationer, herunder den pågældendes eller dennes nærmeste pårørendes akutte henvendelse til et hospital.

Den pågældende vil straks skulle forlade området, når nødsituationen er afsluttet. Forsat færden eller ophold efter dette tidspunkt vil være en overtrædelse af opholdsforbuddet.

Et opholdsforbud vil indebære et forbud mod at bosætte sig i det område, der er omfattet af forbuddet. Opholdsforbuddet vil således i praksis indebære et påbud til den pågældende om at bosætte sig uden for det område, som opholdsforbuddet omfatter. Dette gælder dog ikke, hvis der undtagelsesvist er grundlag for at meddele tilladelse efter den foreslåede § 79 a, stk. 3, jf. herom nedenfor.

Et opholdsforbud skal som udgangspunkt omfatte den eller de kommuner, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået. Herudover kan der gives et opholdsforbud i den eller de kommuner, hvor den gruppe af personer, jf. § 81 a eller det foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt., som den dømte er tilknyttet, opholder sig.

Det vil navnlig bero på et politifagligt skøn, hvor en gruppe af personer anses for at opholde sig. I den forbindelse vil der bl.a. kunne lægges vægt på politiets observationer, ransagninger, afhøringer mv. Det er ikke kun gruppens formelle opholdssted i form af et klubhus mv., der skal anses som gruppens opholdssted. Også steder eller områder, hvor gruppen i praksis samles og f.eks. udøver negativ påvirkning, herunder i form af kriminalitet, vil skulle anses som gruppens opholdssted.

I vurderingen af den nærmere afgrænsning af opholdsforbuddet, herunder om forbuddet skal omfatte mere end én kommune, f.eks. både den kommune, hvor forholdet er begået, og den kommune, hvor gruppen opholder sig, vil der navnlig skulle lægges vægt på karakteren, omfanget og grovheden af den begåede kriminalitet, herunder om den begåede kriminalitet har forbindelse til en konflikt mellem forskellige grupper, f.eks. hvor der bliver kæmpet om territoriet i forhold til hashhandel.

Der vil endvidere skulle lægges afgørende vægt på, hvor forbuddet mest effektivt forhindrer, at den pågældende genoptager sine kriminelle aktiviteter.

Hvis der er tale om en geografisk stor kommune med en eller flere større byer eller en kommune, der hovedsageligt består af tæt bebyggede områder, og hvor det er tydeligt, at den pågældendes kriminalitet og/eller gruppe hører til i en bestemt by eller bydel, kan retten i stedet for hele kommunen begrænse opholdsforbuddet til alene en eller flere byer eller bydele, hvis en bredere udstrækning konkret vurderes ikke at stå i rimeligt forhold til den begåede kriminalitet. Der kan endvidere gives et opholdsforbud, der alene omfatter dele af to kommuner, hvis f.eks. gruppen opholder sig omkring og eventuelt på begge sider af kommunegrænsen.

Er der tale om mindre alvorlig kriminalitet, som f.eks. alene har givet anledning til en kortere ubetinget fængselsstraf, og vurderes et geografisk bredt fastlagt forbud dermed ikke at stå i rimeligt forhold til den begåede kriminalitet, kan opholdsforbuddet indskrænkes geografisk til et eller flere mindre områder, som ikke hindrer den dømtes sædvanlige ophold og færden de steder, hvor den dømte har sin bopæl og sine sædvanlige legitime gøremål, men som hindrer den dømte i at opholde sig og færdes, hvor den eller de pågældende lovovertrædelser er begået, og/eller hvor den gruppe af personer, som den dømte er tilknyttet, opholder sig.

Den præcise afgrænsning af opholdsforbuddet vil i øvrigt afhænge af en konkret proportionalitetsvurdering, hvor ovenstående retningslinjer om fastsættelse af forbuddet indgår.

Det vil være op til domstolene i de konkrete tilfælde at vurdere, hvordan det geografiske område, som et opholdsforbud skal dække, angives tilstrækkeligt præcist i dommen. Når opholdsforbuddet omfatter en eller flere hele kommuner – hvilket som nævnt vil være udgangspunktet – vil det være naturligt, at forbuddet afgrænses ved at angive den eller de pågældende kommuner. I andre tilfælde vil det eksempelvis kunne fastsættes i dommen, hvilke gadenavne der omkranser det område, som er omfattet af forbuddet, men andre objektive beskrivelser af et område vil også kunne anvendes, så længe det sikres, at det omfattede område let og utvetydigt kan identificeres. Det vil ikke være tilstrækkeligt at angive området på et kort, men beskrivelsen af området kan eventuelt suppleres af et kort. Det bemærkes i øvrigt, at politiets tilladelser så vidt muligt skal afgrænses på samme måde.

Det foreslås i § 79 a, stk. 3, at politiet kan meddele tilladelse til færden eller ophold i et område omfattet af et forbud efter stk. 1, hvis det af særlige grunde må anses for beføjet.

Tilladelsesordningen indebærer, at den pågældende på forhånd og på eget initiativ skal søge om tilladelse, og at den pågældende ikke lovligt kan færdes i et område omfattet af et opholdsforbud efter den foreslåede bestemmelse, før der eventuelt måtte være meddelt en sådan tilladelse. Tilladelsesordningen forudsættes administreret restriktivt, således at der som udgangspunkt kun meddeles tilladelse, når Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK, kræver dette, eller når det vil være nødvendigt, for at den dømte kan opfylde visse lovbestemte pligter, jf. i øvrigt herom nedenfor.

Som eksempler på tilfælde, hvor der foreligger »særlige grunde«, som vil kunne begrunde en tilladelse, kan nævnes tungtvejende hensyn til den pågældendes *helbred*. Det kan eksempelvis være deltagelse i operationer, lægeundersøgelser eller andre sygdoms- eller helbredsbegrundede behandlinger, som sker på baggrund af lægehenvielse, og som alene kan foregå på et hospital eller hos en læge i det område, der er omfattet af opholdsforbuddet. Det forudsættes som det klare udgangspunkt, at der i disse tilfælde gives tilladelse. Der vil omvendt ikke kunne gives tilladelse, hvis den lægelige behandling uden videre vil kunne foregå hos en læge mv., der ikke er placeret i det område, som forbuddet vedrører.

Som nævnt ovenfor er det ikke hensigten, at et opholdsforbud skal være til hinder for færden og ophold i nødsituationer, herunder den pågældendes eller dennes nærmeste pårørendes akutte henvendelse til et hospital. I disse tilfælde

kræves der således ikke tilladelse fra politiet til færden og ophold i området.

Hensynet til den dømtes *privat- og familieliv* vil i visse tilfælde også kunne udgøre en særlig grund i bestemmelsens forstand. Der vil f.eks. kunne være tale om enkeltstående eller sjældent forekommende begivenheder af særlig betydning vedrørende de nærmeste pårørende som f.eks. begravelse, alvorlig sygdom eller tilstedeværelse i forbindelse med en ægtefælles, samlevers eller kærestes fødsel af et fælles barn. Ved nærmeste pårørende forstås normalt personens ægtefælle, faste samlevende, forældre, børn og søskende. Omvendt vil deltagelse i mere almindeligt eller hyppigt forekommende familiebegivenheder som f.eks. fødselsdage, højtider eller uformelle sammenkomster mv. som det klare udgangspunkt ikke udgøre en særlig grund i bestemmelsens forstand.

Som anført ovenfor vil et opholdsforbud i de tilfælde, hvor den pågældende forud for dommen måtte være bosat i det område, som et opholdsforbud omfatter, i praksis indebære et påbud til den pågældende om at flytte uden for det område, som opholdsforbuddet omfatter.

Hvor den pågældende bor alene eller sammen med personer, som ikke er den pågældendes nærmeste pårørende, vil hensynet til at undgå recidiv og hensynet til omgivelserne, hvor kriminaliteten er begået, efter Justitsministeriets opfattelse som det klare udgangspunkt vægte højere end den pågældendes mulighed for at opretholde sin bopæl i et område, som er omfattet af et opholdsforbud. Der vil derfor som det klare udgangspunkt ikke kunne meddeles tilladelse til ophold i egen bolig i disse tilfælde.

Hvor den pågældende har bopæl sammen med sine nærmeste pårørende, skal der foretages en afvejning af hensynet til familielivet over for hensynet til karakteren og grovheden af den kriminalitet, som har begrundet opholdsforbuddet, samt risikoen for recidiv. Der vil også skulle lægges betydelig vægt på, om opretholdelse af bopælen kan ske, uden at den pågældende vil komme til at opholde sig i det specifikke område inden for opholdsforbuddets anvendelsesområde, hvor gruppen af personer, som den pågældende er tilknyttet, opholder sig. Hvis opretholdelse af bopælen indebærer, at den pågældende vil komme til at opholde sig i netop det område, vil det med betydelig vægt tale for, at bopælen ikke kan opretholdes. Det vil bl.a. også være relevant at lægge vægt på, hvor lang tid husstanden har været etableret, hvorvidt en ægtefælle eller samlever havde kendskab til kriminalitet, der var begået forud for etableringen af forholdet, hvorvidt der er hjemmeboende børn og i givet fald deres alder samt børnenes bedste interesser og velbefindende. Udover den pågældende således et familieliv med en samlever eller ægtefælle med fælles mindre, hjemmeboende børn vil dette være forhold, som med betydelig vægt taler for, at der meddeles tilladelse med henvisning til EMRK artikel 8. I så-

danne situationer vil der således skulle meddeles tilladelse, medmindre særdeles tungtvejende hensyn taler herimod. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den pågældende er dømt for meget alvorlig kriminalitet (f.eks. drab) og samtidig har opretholdt kontakten til sin gruppering.

Hvis de ovennævnte familiemæssige forhold er til stede på tidspunktet for domsafsigelsen, kan retten også, ved idømmelse af en kortere ubetinget fængselsstraf, tage hensyn hertil ved fastsættelsen af den geografiske udstrækning af opholdsforbuddet, således at den dømte kan opholde sig i og omkring bopælen. Hvis der derimod er tale om idømmelse af en længerevarende fængselsstraf, bør retten ikke tage et sådant hensyn, idet de familiemæssige forhold vil kunne ændre sig i løbet af den periode, hvor den pågældende afsøner fængselsstraffen, og forholdet bør derfor reguleres gennem konkrete tilladelser.

Ved idømmelse af et opholdsforbud til personer under 18 år kan retten tilsvarende ved fastsættelsen af den geografiske udstrækning af opholdsforbuddet tage hensyn til, at den dømte – så længe denne ikke er fyldt 18 år – kan færdes og opholde sig, hvor forældremyndighedsindehaverne har bopæl.

Hvis der af hensyn til den pågældendes privat- og familieliv meddeles tilladelse til, at bopælen kan opretholdes, bør tilladelsen også omfatte vilkår om at færdes frem og tilbage herfra samt tilladelse til at varetage nødvendige forpligtelser, som har tilknytning til udøvelsen af familielivet, f.eks. afhentning af børn i institution eller skole og ledsagelse af børn til læge, dog således at ophold i området uden for disse situationer ikke i øvrigt er tilladt. Tilladelsen kan også omfatte egne gøremål, herunder besøg på egen læge. Det vil formentlig i praksis også ofte være relevant på forhånd at give tilladelse til, at den pågældende kan opfylde lovbestemte pligter om f.eks. at møde op på et jobcenter eller en arbejdsløshedskasse mv. i medfør af beskæftigelseslovgivningen. Tilladelse til at opfylde andre lovbestemte pligter, som forventes at blive relevante, om at møde hos en bestemt myndighed inden for det område, som opholdsforbuddet omfatter, vil også kunne gives på forhånd. Dette kan f.eks. være udlændinges pligter efter udlændingelovgivningen til at møde op hos en bestemt myndighed.

Det bemærkes, at der som udgangspunkt kun vil kunne gives tilladelse til lejlighedsvis møder, som den pågældende myndighed eller arbejdsløshedskasse mv. har indkaldt til på et bestemt sted og tidspunkt. Der vil således som det klare udgangspunkt ikke kunne gives tilladelse til, at den pågældende deltager i daglige møder eller lignende, eller at den pågældende tager imod et tilbud om arbejde inden for forbudsområdet, jf. også nedenfor om myndighedernes forpligtelse til at respektere et opholdsforbud.

Når politiet skal vurdere, om det i forbindelse med en tilladelse til at have bopæl inden for det område, som opholdsforbuddet omfatter, er mest hensigtsmæssigt at meddele en generel tilladelse til f.eks. at deltage i lejlighedsvis møder, som den pågældende indkaldes til på jobcenteret mv., eller om det er mere hensigtsmæssigt at meddele tilladelse på baggrund af løbende ansøgninger til konkrete møder, vil der bl.a. kunne lægges vægt på risikoen for recidiv og misbrugsfare. Det vil endvidere være relevant at tage i betragtning, om tilladelsen indebærer, at den pågældende skal færdes i det område, hvor den gruppe, som den pågældende har tilknytning til, opholder sig. Det kan i den forbindelse være hensigtsmæssigt for politiet at vide, hvornår den pågældende forventes at færdes i området, og på den baggrund kan det være mest hensigtsmæssigt at meddele tilladelse efter konkrete ansøgninger.

I tilfælde, hvor den pågældende bor sammen med personer, der tilhører den gruppe, som opholdsforbuddet er idømt på baggrund af, vil der som det helt klare udgangspunkt ikke kunne meddeles tilladelse til fortsat at bo i forbudsområdet.

Der vil ikke kunne gives tilladelse i tilfælde, hvor den pågældende – eventuelt sammen med sine nærmeste pårørende – ønsker at etablere bopæl i et område omfattet af et opholdsforbud, efter at forbuddet er idømt.

I visse helt særlige situationer vil også tungtvejende hensyn til *forsamlings- eller foreningsfriheden* kunne begrunde en tilladelse. Der vil dog som det helt klare udgangspunkt ikke kunne meddeles tilladelse til aktiviteter i regi af foreninger med fast tilhørs- eller mødested i det område, som opholdsforbuddet omfatter, eller til at deltage i demonstrationer mv. i området.

Der vil i visse situationer endvidere kunne foreligge særlige grunde i bestemmelsens forstand, hvis der er tale om at meddele tilladelse til den pågældendes *transit* igennem et område, der er omfattet af et opholdsforbud, f.eks. via en central færdselsåre eller til afgang fra en lufthavn, hvor opholdsforbuddet vil medføre en meget væsentlig omvej for transporten eller besværliggøre ud- og indrejse til Danmark i væsentligt omfang. Det forudsættes dog i givet fald, at en tilladelse ikke væsentligt vil vanskeliggøre håndhævelsen af et opholdsforbud, og at der ikke vurderes at være risiko for misbrug. Der vil f.eks. kunne være tale om tilladelse til transport via en central motorvejsstrækning som den fynske motorvej E20, der bl.a. passerer igennem Odense Kommune, eller transport til og fra Københavns Lufthavn i Kastrup i forbindelse med en konkret afrejse eller ankomst. Der vil også kunne være tale om tilladelse til at benytte en bestemt togstrækning. Desuden vil der, for en person med opholdsforbud i Københavns Kommune, kunne være tale om tilladelse til transport gennem Københavns Kommune, såfremt den pågældende er bosat i Frederiksberg Kommune, idet

den pågældende i modsat fald ikke ville kunne forlade sin bopælskommune.

Der vil som det klare udgangspunkt ikke foreligge særlige grunde, hvis den dømte ønsker at varetage *arbejds-mæssige opgaver* eller forpligtelser i et område omfattet af et opholdsforbud. Dette indebærer f.eks., at der som det klare udgangspunkt ikke kan meddeles tilladelse til, at den pågældende giver møde på en arbejdsplads beliggende i et område omfattet af et opholdsforbud, eller at den pågældende varetager enkeltstående arbejdsopgaver i området. Dette gælder også i de situationer, hvor et jobcenter eller en arbejdsløshedskasse mv. vil give et tilbud efter lov om aktiv beskæftigelsesindsats eller henviser til arbejde i det pågældende område, jf. nedenfor.

På tilsvarende vis vil der som det klare udgangspunkt ikke kunne meddeles tilladelse til, at den pågældende kan deltage i *undervisning* på en uddannelse, faglige kurser eller lignende, som gennemføres i eller skal foregå i et område omfattet af et opholdsforbud.

Som udgangspunkt skal offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser mv. respektere et opholdsforbud, hvis lovgivningen på et område ikke er forenelig med opholdsforbuddet. Dette indebærer f.eks. at en person, der er idømt et opholdsforbud, ikke kan gives et tilbud eller henvises til et arbejde efter beskæftigelseslovgivningen, hvis arbejdspladsen er beliggende inden for forbudsområdet, idet der som det klare udgangspunkt ikke kan meddeles tilladelse til at varetage arbejds-mæssige opgaver i et område, hvor man har et opholdsforbud, jf. ovenfor.

Visse lovbestemte pligter indebærer, at en person skal møde frem hos en myndighed, arbejdsløshedskasse mv. eller på et nærmere angivet sted. Bl.a. afhængig af konsekvensen af at undlade at møde op, vil der kunne meddeles tilladelse til mødet. Er der tale om, at manglende fremmøde er forbundet med en straf, eller er det i øvrigt forbundet med væsentlige retlige konsekvenser, herunder i form af tab af væsentlige rettigheder, som f.eks. arbejdsløshedsdagpenge, hvis man ikke møder op, forudsættes det, at der meddeles tilladelse, medmindre der konkret er mulighed for, at mødet kan foregå uden for forbudsområdet. Som eksempel kan nævnes retsplejelovens § 168, stk. 1, hvorefter der er pligt til at afgive forklaring for retten som vidne, og udlændingelovens § 40, stk. 1, hvorefter en udlændings asylansøgning bortfalder, hvis udlændingen uden anmeldt lovligt forfald udebliver efter at være tilsagt et personligt møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet.

Også i tilfælde, hvor den pågældende ved personligt fremmøde kan *varetage sine interesser over for myndighederne* f.eks. i sager på det familieretlige område, udlændingeretlige område, i retsmøder, i sager om ansøgninger, godkendelser,

tilladelser mv., vil det efter omstændighederne kunne udgøre særlige grunde, såfremt den pågældende er indkaldt af myndigheden. Dette gælder, selv om der ikke er en lovbestemt mødepligt.

En særlig situation kan opstå, hvis en person på samme tid er pålagt et opholdsforbud, der dækker et område, hvor den pågældende også er pålagt en opholdspligt efter udlændingelovens § 42 a, stk. 8. En opholdspligt indebærer, at den pågældende skal tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, og denne pligt kan således kun opfyldes ved færden eller ophold i det område, hvor indkvarteringsstedet er beliggende. Hvis det allerede på tidspunktet for dommen står klart, at der vil opstå en konflikt mellem en opholdspligt og et opholdsforbud, forudsættes det, at opholdsforbuddet fastlægges under hensyn til, at den pågældende person er undergivet opholdspligt. Dette vil f.eks. kunne betyde, at opholdsforbuddet ikke skal finde anvendelse i den del af kommunen, hvor indkvarteringsstedet er beliggende. Hvis det først på et senere tidspunkt viser sig, at der opstår en konflikt mellem et opholdsforbud og en opholdspligt, forudsættes det, at politiet meddeler tilladelse til, at den pågældende kan færdes og opholde sig i den del af kommunen, hvor indkvarteringsstedet er beliggende. I dette tilfælde vil opholdsforbuddet ikke finde anvendelse i den periode, hvor personen har søgt om, men endnu ikke fået, tilladelsen.

De ovenfor anførte eksempler er ikke udtryk for en udtømmende opregning.

Hvornår færden eller ophold af særlige grunde må anses for »beføjet« i bestemmelsens forstand, således at der kan meddeles tilladelse til færden eller ophold i et område omfattet af opholdsforbuddet, beror på en konkret og individuel afvejning af på den ene side formålet med tilladelsen samt den pågældendes personlige forhold og på den anden side karakteren og grovheden af den kriminalitet, som har begrundet opholdsforbuddet, samt risikoen for misbrug eller ny kriminalitet ved at meddele tilladelse.

Afvejningen og vurderingen af, om der er grundlag for at meddele tilladelse, beror således på et skøn, som bl.a. indeholder en række politifaglige elementer.

Der vil ved vurderingen f.eks. kunne lægges vægt på, om den pågældende fortsat har tilknytning til den gruppe, som opholdsforbuddet vedrører, herunder om den pågældende har gennemført et exit-forløb, eller om den pågældende i øvrigt ved sin adfærd har vist, at vedkommende har lagt afstand til sin tidligere kriminelle løbebane. Der vil desuden kunne lægges vægt på, hvor den begivenhed, som der søges tilladelse til at deltage i, skal finde sted, herunder afstanden til områder, hvor gruppen, som den pågældende har tilknytning til, opholder sig, eller til området, hvor lovovertrædelser, som har begrundet opholdsforbuddet, har fundet sted. Herudover kan der lægges vægt på, om der er aktuelle kon-

flikter i området mellem rivaliserende grupperinger, som den pågældende har tilknytning til. Der kan tillige lægges vægt på, hvor lang tid der er passeret fra det tidspunkt, hvorfra opholdsforbuddet har haft virkning, til ansøgningen om tilladelse. Der kan også lægges vægt på, om opholdsforbuddet har været tilsidesat tidligere, eller om der vurderes at være en nærliggende risiko herfor.

Hvis der er holdepunkter for at antage, at den pågældende vil misbruge en eventuel tilladelse, kan denne ikke meddeles. Det vil f.eks. efter omstændighederne kunne være tilfældet, hvis den pågældende tidligere har overtrådt vilkårene for en tilladelse, eller hvis politiet konkret er i besiddelse af oplysninger om, at den pågældende vil misbruge en tilladelse. I sådanne situationer vil der dog kunne meddeles tilladelse, hvis der f.eks. foreligger særligt tungtvejende hensyn til den pågældendes helbred.

Der vil også kunne lægges vægt på, om det er nødvendigt at opholde sig i den pågældende kommune, eller om det pågældende ærinde uden væsentlig ulempe kan foregå i en anden kommune eller et andet område, som ikke er omfattet af forbuddet.

Den tidsmæssige og geografiske udstrækning af tilladelsen vil ligeledes bero på en nærmere vurdering af formålet med tilladelsen og forholdene i øvrigt. Ved vurderingen af, hvordan tilladelsen skal begrænses geografisk eller tidsmæssigt, vil der således bl.a. kunne lægges vægt på de samme forhold, som måtte tale for eller imod, at der gives tilladelse. Det må antages, at de nærmere geografiske eller tidsmæssige vilkår for tilladelsen ofte vil følge umiddelbart af formålet med tilladelsen. Hvor der således gives tilladelse til at deltage i en enkeltstående begivenhed, f.eks. en planlagt operation på et hospital i en kommune omfattet af et opholdsforbud, vil tilladelsen skulle omfatte transport til og fra den pågældende operation samt det heraf nødvendige ophold på hospitalet. Der er imidlertid intet til hinder for, at tilladelsen, f.eks. hvor datoerne for en længerevarende hospitalsbehandling måtte blive fastlagt løbende, kan tænkes givet som en stående tilladelse til for den pågældende at færdes til og fra og opholde sig på hospitalet med det bestemte formål for øje.

Det bemærkes, at der vil være tale om en strafbar overtrædelse af opholdsforbuddet, hvis den, som forbuddet omfatter, opholder sig i forbudsområdet uden at have søgt tilladelse til det pågældende ophold, selv om der i medfør af f.eks. EMRK artikel 8 ville skulle meddeles en sådan tilladelse, eller det i øvrigt må antages, at tilladelse ville være givet, hvis der var søgt om den.

En afgørelse om afslag på tilladelse mv. vil kunne påklages efter de gældende regler i retsplejelovens § 109. Klage over politiets afgørelse skal i første omgang indgives til politi-

rektøren i den pågældende politikreds. En eventuel klage over politidirektørens afgørelse skal i medfør af retsplejelovens § 109, stk. 1, indgives til Rigspolitiet som overordnet myndighed. Rigspolitiets afgørelse kan ikke påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

En afgørelse om afslag på tilladelse mv. vil endvidere kunne indbringes for domstolene efter grundlovens § 63.

Det foreslås i § 79 a, *stk. 4, 1. pkt.*, at opholdsforbud gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom.

Den tidsmæssige udstrækning af opholdsforbuddet vil skulle afhænge af de konkrete omstændigheder i sagen. Opholdsforbuddets længde skal således afspejle den begåede kriminalitet, herunder grovheden og omfanget af denne kriminalitet. Der bør herved lægges afgørende vægt på længden af den idømte straf eller karakteren af den foranstaltning mv., som idømmes.

I sager, hvor der i den samlede strafudmåling også indgår straf for lovovertrædelser, som ikke opfylder betingelserne for idømmelse af opholdsforbud efter den foreslåede bestemmelse, eller hvor der udløses reststraf fra tidligere domme, vil retten skulle fastsætte opholdsforbuddet ud fra et skøn over, hvilken del af straffen der kan henføres til lovovertrædelser, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse om opholdsforbud.

Ved fængsel i indtil 1 år eller ved foranstaltninger efter straffelovens § 74 a forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 1 og 4 år. Ved fængsel i mere end 1 år, men ikke over 4 år, eller ved foranstaltninger efter straffelovens §§ 68 og 69 forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 3 og 6 år. I sager, hvor den idømte fængselsstraf er på mere end 4 år, men ikke over 8 år, forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 5 og 8 år. Ved fængsel i 8 år eller derover eller ved forvaring efter straffelovens § 70 forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 7 og 10 år.

Der vil efter en konkret vurdering kunne være grundlag for, at opholdsforbuddet fastsættes i længere tid end de angivne udgangspunkter for udmålingen (inden for den fastsatte ramme på 10 år). Eksempelvis forudsættes det, at der i sager, hvor den dømte har en ledende eller koordinerende rolle i en gruppe af personer, som tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, udmåles et længere opholdsforbud end det udgangspunkt, som er angivet ovenfor.

Det bemærkes, at den omstændighed, at gerningsmanden idømmes et opholdsforbud, ikke skal indgå som en formildende omstændighed i forbindelse med fastsættelse af straf-

fen for den lovovertrædelse, som opholdsforbuddet idømmes på baggrund af.

Ved »ledende eller koordinerende rolle« forstår, at den pågældende enten officielt er udnævnt til at varetage en ledende funktion i gruppen eller blot gennem sin adfærd og sine handlinger har haft en styrende rolle i gruppen i forhold til gruppens aktiviteter og udvikling, f.eks. i forhold til rekruttering af nye medlemmer, opbygning af alliancer, påvirkning af konfliktsituationer samt tilpasning af territorier og kriminelle markeder.

Fastsættelsen af længden af opholdsforbuddet vil i øvrigt bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det ovenfor anførte vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning (inden for den fastsatte ramme på 1 til 10 år), hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder.

Det foreslås i § 79 a, *stk. 4, 2. pkt.*, at ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter forlænges opholdsforbuddet tilsvarende.

Ordningen indebærer, at et opholdsforbud forlænges i tid i den periode, hvor den dømte udstår den fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, som blev idømt sammen med opholdsforbuddet, samt forlænges i tid i den periode, hvor den dømte udstår øvrige fængselsstraffe eller andre strafferetlige retsfølger af frihedsberøvende karakter, når udståelsen finder sted, mens et opholdsforbud har virkning. Det bemærkes i den forbindelse, at et opholdsforbud ikke er til hinder for, at frihedsberøvelsen sker i forbudsområdet.

Opholdsforbuddet forlænges således, når den pågældende udstår fængselsstraf eller forvaring i fængsel eller arresthus. Tilsvarende forlænges opholdsforbuddet, hvis den pågældende efter reglerne i udgangsbekendtgørelsen udstår fængselsstraf under udstationering fra fængsel eller arresthus. Herudover forlænges forbuddet, hvis den pågældende udstår straf i kriminalforsorgens pensioner eller institutioner mv. uden for kriminalforsorgen, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78, eller udstår straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (fodlænkeafsoning), jf. straffuldbyrdelseslovens kapitel 13 a og 13 b. Desuden forlænges straffen for personer, der er frihedsberøvet i medfør af straffelovens §§ 68 og 69 (foranstaltningsdomme) eller § 74 a (ungdomssanktion).

Perioden regnes fra afsoningens mv. begyndelse til løsladelsen eller udskrivningen, hvorved forstås første løsladelse eller udskrivning fra den pågældende straf, herunder prøveløsladelse og prøveudskrivning, samt benådning fra straffen eller anden strafferetlig retsfølge.

Opholdsforbuddet forlænges ligeledes i tid, hvis der træffes bestemmelse om genindsættelse efter eventuel prøveløsladelse eller prøveudskrivning eller efter betinget benådning.

Opholdsforbuddet forlænges ikke ved varetægtsfængsling eller undergivelse af foranstaltning, der træder i stedet herfor, hvis sådan frihedsberøvelse ligger forud for dommen. Hvis den pågældende varetægtsfængsles i forbindelse med en straffesag, der ligger efter dommen om opholdsforbud, vil opholdsforbuddet også skulle forlænges med denne frihedsberøvelse, medmindre den pågældende frifindes eller ikke idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, idet der således ikke vil være tale om udståelse af fængselsstraf mv.

Hvis en person eksempelvis idømmes en ubetinget frihedsstraf på 4 år og samtidig gives et opholdsforbud i 6 år vil opholdsforbuddet, der finder anvendelse fra endelig dom, skulle forlænges med 3 år, hvis den pågældende prøveløslades efter 3 års afsoning. Dette gælder uanset, om den pågældende har været på udgang under sin afsoning, selv om opholdsforbuddet har haft virkning under denne udgang. Har den pågældende efter sin løsladelse på baggrund af ny kriminalitet været frihedsberøvet i samlet 2 år, herunder varetægtsfængslet i 3 måneder, forlænges opholdsforbuddet med yderligere 2 år. Dette indebærer samlet set, at opholdsforbuddet forlænges med 5 år og dermed udløber 11 år efter endelig dom. Har den pågældende i forbindelse med den første dom været varetægtsfængslet 1 år forud for dommen, forlænges opholdsforbuddet kun med 4 år, når de øvrige nævnte omstændigheder ligeledes lægges til grund.

Efter det foreslåede § 79 a, *stk. 5, 1. pkt.*, kan den dømte 3 år efter løsladelsen eller udskrivningen forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om forbuddets opretholdelse for retten. Ved løsladelsen eller udskrivningen forstås første løsladelse eller udskrivning, herunder prøveløsladelse og prøveudskrivning, samt benådning fra den straf eller anden strafferetlig retsfølge, i tilknytning til hvilken retten også idømte opholdsforbuddet.

Når særlige omstændigheder taler for det, kan justitsministeren dog tillade, at indbringelse for retten sker tidligere, jf. det foreslåede 2. *pkt.*

Indbringelse sker for byretten i den retskreds, som har pådømt sagen i første instans, eller byretten i den retskreds, hvor den dømte bor eller opholder sig. Byrettens afgørelse træffes ved kendelse, jf. det foreslåede 4. *pkt.* Domsmand medvirker ikke.

Byrettens afgørelse kan gå ud på, at forbuddet opretholdes uændret, at forbuddet indskrænkes indholdsmæssigt eller tidsmæssigt, eller at forbuddet ophæves. Forbuddet kan derimod ikke udvides.

Hvis afgørelsen går ud på, at forbuddet helt eller delvis opretholdes, kan spørgsmålet 2 år efter afgørelsen på ny indbringes for retten, jf. det foreslåede 5. pkt.

Ved vurderingen af, om forbuddet bør ophæves, vil der navnlig skulle lægges vægt på, om den dømte eksempelvis har gennemført et exit-forløb og har forladt det kriminelle miljø og i øvrigt ikke har begået ny kriminalitet. Der vil endvidere kunne lægges vægt på, at gruppen, som den pågældende var tilknyttet, ikke længere eksisterer, uden at den er erstattet af en ny gruppe, idet dette dog ikke i sig selv kan føre til ophævelse.

Byrettens kendelse kan kæres til landsretten, jf. retsplejelovens § 968. Både den dømte og anklagemyndigheden kan kære. Kærefristen er 14 dage, jf. retsplejelovens § 969, stk. 1. Kære har ikke opsættende virkning, medmindre det modsatte bestemmes af byretten eller landsretten, jf. retsplejelovens § 969, stk. 2. Landsrettens afgørelse i kæresagen kan kun kæres til Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. retsplejelovens § 973.

Det foreslås i § 79 a, stk. 6, at justitsministeren fastsætter regler om tilladelser efter stk. 3, herunder om indgivelse af ansøgning, vilkår for tilladelser og tilbagekaldelse af tilladelser.

Der vil således i bekendtgørelse bl.a. blive fastsat regler om ansøgningsprocedure og udstedelse af tilladelse til færden eller ophold i et område omfattet af opholdsforbuddet, herunder om stedlig kompetence til at træffe afgørelse efter stk. 3, fastsættelse af vilkår og om tilbagekaldelse af tilladelser.

Der vil i den forbindelse kunne blive fastsat regler om politiets mulighed for at ændre eller tilbagekalde en meddelt tilladelse, hvis forudsætningerne for en tilladelse ændrer sig, herunder den pågældendes personlige forhold, hvis en tilladelse eller vilkårene herfor ikke overholdes, samt hvis oplysninger om den pågældendes forhold giver bestemte grunde til at antage, at denne vil misbruge den meddelte tilladelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i straffeloven som § 124 a, hvorefter overtrædelse af et opholdsforbud efter § 79 a straffes med fængsel indtil 2 år. Strafferammen indebærer, at bøde ikke kan anvendes. Det vil også kunne udgøre en overtrædelse af opholdsforbuddet, hvis den dømte har fået en tilladelse fra politiet til færden og ophold i et område omfattet af et opholdsforbud og færdes eller opholder sig i området i strid med tilladelsen, herunder i strid med de

vilkår, som måtte være gældende for tilladelsen, eller i længere tid, end tilladelsen giver grundlag for.

Med hensyn til akut henvendelse til hospital i nødsituationer henvises til bemærkningerne ovenfor til det foreslåede § 79 a, stk. 2.

Det forudsættes, at straffen for overtrædelse af et opholdsforbud i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsættes til ubetinget fængsel i 60 dage.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det bemærkes, at der vil være tale om en strafbar overtrædelse af et opholdsforbud, hvis den, som forbuddet omfatter, opholder sig i forbudsområdet uden at have søgt tilladelse til det pågældende ophold, selv om der i medfør af f.eks. EMRK artikel 8 ville skulle meddeles en sådan tilladelse, eller det i øvrigt må antages, at tilladelse ville være givet, hvis der var søgt om den.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

I medfør af lovforslagets § 4, nr. 3, indsættes efter stk. 1 et nyt stk. 2. Det foreslås, at henvisningen i § 2, stk. 1, nr. 2, ændres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 2.

Der udbetales for børn under 18 år en skattefri børne- og ungeydelse, jf. § 1, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, hvis betingelserne i § 2 i lov om en børne- og ungeydelse er opfyldt, herunder, at den person, der har forældremyndigheden over barnet eller har taget barnet i pleje med henblik på adoption, er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1.

Som udgangspunkt udbetales børne- og ungeydelsen til barnets mor, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse. Andre ydelsesmodtagere kan eksempelvis være barnets far, hvis barnet bor hos ham, eller den person, som har taget barnet i pleje med henblik på adoption.

Retten til den fulde ydelse er efter gældende ret endvidere betinget af, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, jf. § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse. Retten til fuld ydelse optjenes gradvist, så der efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse er ret til 25 pct. af ydelsen. Efter 1 år er der ret til 50 pct., efter 1½ år 75 pct., og efter 2 år 100 pct.

For personer omfattet af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal perioder tilbagelagt i andre medlemsstater medregnes ved opgørelsen af optjeningsperioden, som om der er tale om perioder tilbagelagt i Danmark, jf. sammenlægningsprincippet i forordningens artikel 6.

Det foreslås, at kravet om tilknytning til Danmark for at opnå ret til den fulde børne- og ungeydelse strammes ved, at optjeningsperioden på 2 års bopæl eller beskæftigelse inden for de seneste 10 år hæves til 6 år.

Til nr. 3

Det er efter gældende ret en betingelse for ret til ydelsen, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, jf. § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse. Retten til fuld ydelse optjenes gradvist, så der efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse er ret til 25 pct. af ydelsen. Efter 1 år er der ret til 50 pct., efter 1½ år 75 pct., og efter 2 år 100 pct.

Som en konsekvens af forslaget § 2, nr. 2, foreslås det, at ydelsen fremover optjenes gradvist hvert halve år, således at der vil være ret til den fulde ydelse efter 6 års bopæl eller beskæftigelse i riget.

Periode med bopæl eller beskæftigelse	Berettiget ydelse i procent
0-5 måneder	0
6-11 måneder	8,3
12-17 måneder	16,7
18-23 måneder	25,0
24-29 måneder	33,3
30-35 måneder	41,7
36-41 måneder	50,0
42-47 måneder	58,3
48-53 måneder	66,7
54-59 måneder	75,0
60-65 måneder	83,3
66-71 måneder	91,7
72 måneder	100,0

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Efter gældende regler i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag udbetaler Udbetaling Danmark efter ansøgning børnetilskud til børn under 18 år, når betingelserne herfor er opfyldt.

Der kan udbetales ordinært børnetilskud, ekstra børnetilskud og særligt børnetilskud efter lovens §§ 2-4 til børn af enlige forsørgere, børn af indsatte, hvis ægtefællen er enlig, og til børn af visse pensionister. Desuden ydes der flerbørnstilskud til børn fra en flerbørnsfødsel, jf. lovens § 10 a. Herudover udbetales efter ansøgning adoptionstilskud til forældre, der adopterer et udenlandsk barn, jf. lovens § 10 b, og særligt børnetilskud til visse uddannelsessøgende forældre efter lovens §§ 10 c og d.

Herudover udbetales efter ansøgning bidrag til et barns underhold, der er fastsat efter lov om børns forsørgelse, til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat efter § 18, stk. 2, i lov om børns forsørgelse, når det ikke betales på forfaldsdatoen (forskudsvis udbetaling af børnebidrag). Udbetaling Danmark indtræder herefter i retten til at indkræve bidraget.

Retten til de fulde ydelser efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag er efter gældende ret betinget af, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, jf. § 5 a.

Med den foreslåede ændring forhøjes kravet til bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører.

Til nr. 2

Efter de gældende regler optjenes retten til fuld ydelse gradvist over 2 år, så der efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år er ret til 25 pct. af ydelsen.

Med den foreslåede ændring om, at retten til fuld ydelse optrappes gradvist over 6 år, vil retten til ydelsen efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse udgøre 8,3 pct.

Til nr. 3

Efter de gældende regler optjenes retten til fuld ydelse gradvist over 2 år, så der efter 12 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år er ret til 50 pct. af ydelsen.

Med den foreslåede ændring om, at retten til fuld ydelse optrappes gradvist over 6 år, vil retten til ydelsen efter 12 måneders bopæl eller beskæftigelse udgøre 16,7 pct.

Til nr. 4.

Efter de gældende regler optjenes retten til fuld ydelse gradvist over 2 år, så der efter 18 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år er ret til 75 pct. af ydelsen.

Med den foreslåede ændring om, at retten til fuld ydelse optrappes gradvist over 6 år, vil retten til ydelsen efter 18 måneders bopæl eller beskæftigelse udgøre 25 pct.

Til nr. 5

Efter de gældende regler optjenes ret til fuld ydelse gradvist over 2 år, så der efter 24 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år er ret til 100 pct. af ydelsen.

For personer omfattet af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal perioder tilbagelagt i andre medlemsstater medregnes ved opgørelsen af optjeningsperioden, som om der er tale om perioder tilbagelagt i Danmark, jf. sammenlægningsprincippet i forordningens artikel 6.

Det foreslås, at kravet om tilknytning til Danmark for at opnå ret til det fulde børnetilskud strammes ved, at optjeningsperioden på 2 års bopæl eller beskæftigelse inden for de seneste 10 år hæves til 6 år, jf. forslaget § 3, nr. 1. Ydelsen optjenes gradvist for hvert halve år, således at der vil være ret til den fulde ydelse efter 6 års bopæl eller beskæftigelse i riget, jf. forslaget § 3, nr. 2-5.

Periode med bopæl eller beskæftigelse	Berettiget ydelse i procent
0-5 måneder	0
6-11 måneder	8,3
12-17 måneder	16,7
18-23 måneder	25,0
24-29 måneder	33,3

30-35 måneder	41,7
36-41 måneder	50,0
42-47 måneder	58,3
48-53 måneder	66,7
54-59 måneder	75,0
60-65 måneder	83,3
66-71 måneder	91,7
72 måneder	100,0

Til nr. 6

Bestemmelsen er indsat i lyset af Danmarks EU-retlige forpligtelser. Den fastslår, at optjeningsprincippet vedrørende henholdsvis børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. § 5 a, stk. 1 og 2, ikke gælder for borgere fra EU, EØS eller Schweiz, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til ydelsen. For så vidt angår børnetilskud følger det af forordning 883/04, at der skal ske sammenlægning med perioder tilbagelagt i andre medlemslande, jf. ovenfor ad § 3, nr. 5. Bestemmelsen er således indsat, fordi forskudsvis udbetaling af børnebidrag ikke er omfattet af forordning 883/04.

Bestemmelsen betyder samtidig, at optjeningsprincippet ikke gælder for tredjelandsborgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til ydelsen på baggrund af en familiemæssig tilknytning til en borger fra EU, EØS eller Schweiz, der har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Formålet med lovforslaget er at styrke indsatsen mod rocker- og bandekriminalitet. Det foreslås derfor i *stk. 1*, at lovens § 1 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det følger af straffelovens § 4, stk. 2, at for så vidt intet modsat er bestemt, indtræder andre retsfølger af en strafbar handling kun, når dette var hjemlet også ved den ved handlingens foretagelse gældende lovgivning.

Det indebærer, at retten alene kan give et opholdsforbud efter forslaget til straffelovens § 79 a, stk. 1, i lovforslagets § 1, såfremt den strafbare handling, der er til pådømmelse, er begået efter lovens ikrafttræden. Der kan imidlertid også – hvis det eller de strafbare forhold, der er begået efter lovens ikrafttræden, ikke i sig selv er tilstrækkelige til et opholdsforbud – lægges vægt på strafbare forhold, der er begået inden lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens §§ 2 og 3 træder i kraft den 1. januar 2018.

Det 6-årige optjeningsprincip vil således gælde for udbetaling af børne- og ungeydelse og ydelse efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, der sker den 1. januar 2018 eller senere, idet der dog foreslås overgangsregler for personer, der har erhvervet ret til ydelserne inden den 1. januar 2018, jf. det foreslåede § 4, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 2 og 3 ikke finder anvendelse på en allerede erhvervet ret til børne- og ungeydelse eller ydelse efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, der eksisterer inden den 1. januar 2018, så længe retten bevares uden afbrydelse.

Personer, der før den 1. januar 2018 har erhvervet ret til børne- og ungeydelse eller ydelser efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, vil således ikke blive omfattet af det foreslåede 6-årige optjeningsprincip, men vil fortsat være omfattet af de hidtil gældende regler om optjening, medmindre retten afbrydes, jf. eksempel a og eksempel 1 nedenfor.

For personer, der fra og med den 1. januar 2018 flytter til eller tager arbejde i riget, og der ikke inden for de seneste 10 år har boet eller arbejdet i riget, vil de nye regler om optjening finde anvendelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at bopæls- eller beskæftigelsesperioder optjent før den 1. januar 2018 indgår i opgørelsen af optjente bopæls- eller beskæftigelsesperioder efter §§ 2 og 3 om optjening gældende fra 1. januar 2018. Se eksempel b og eksempel 2 nedenfor.

Efter lov nr. 1398 af 23. december 2012 om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og lov om en børne- og ungeydelse (Særligt børnetilskud til selvvalgte eneforsørgere og tilpasning af optjeningsprincippet for ret til børne- og ungeydelse og børnetilskud), blev udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter §§ 7, 8 og 9 b i udlændingeloven generelt undtaget fra optjeningsprincippet. Flygtninge er efter den nævnte lov berettiget til fuld børne- og ungeydelse og børnetilskud fra det tidspunkt, hvor de får opholdstilladelse, hvis de opfylder de øvrige betingelser for ret til ydelserne.

Efter lov nr. 999 af 30. august 2015 om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og lov om en børne- og ungeydelse (Genindførelse af optjeningsprincippet for ret til børnetilskud og børne- og ungeydelse for flygtninge m.v.), skulle genindførelsen af optjeningsprincippet for udlændinge, som har fået opholdstilladelse

i Danmark efter §§ 7, 8 eller 9 b i udlændingeloven, gælde fremadrettet.

Ændringsloven trådte i kraft den 1. september 2015. Det betyder, at udlændinge, der har fået opholdstilladelse i Danmark efter de nævnte bestemmelser i udlændingeloven, som er gyldig inden den 1. september 2015, fortsat kan få fuld børne- og ungeydelse samt fuldt børnetilskud både for børn, som de i forvejen får fuld ydelse for, og for børn, som de opnår ret til ydelser for fra og med den 1. september 2015, jf. ændringslovens § 3, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Eksempler vedrørende børne- og ungeydelse:

Eksempel a

En person har den 1. januar 2018 bopæl og beskæftigelse i riget og har haft dette i 3 år inden for de seneste 10 år. Personen har modtaget fuld ydelse efter gældende regler. Fra den 1. januar 2018 vil personen fortsat være berettiget til fuld ydelse, såfremt personen fortløbende og uden afbrydelse har bopæl eller beskæftigelse i Danmark.

Personer, som tidligere har haft fast bopæl eller arbejde i riget, og som den 1. januar 2018 eller senere flytter til eller tager beskæftigelse i riget, vil være underlagt det foreslåede 6-årige optjeningsprincip, hvorefter personen skal have en bopæls- eller arbejdsperiode i riget inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, på minimum et halvt år for at være berettiget til 8,3 pct. af den fulde ydelse, et år for at være berettiget til 16,7 pct. af den fulde ydelse, halvandet år for at være berettiget til 25 pct. osv.

Perioder, der kan dokumenteres tilbage til tiden fra før den 1. januar 2018, medregnes også, jf. eksempel b og c nedenfor.

Eksempel b

Hvis personen fra eksempel a den 1. februar 2018 flytter til et andet land i en periode, og personen derefter flytter tilbage til Danmark, gælder det nye optjeningsprincip. Personen har haft bopæl i Danmark 3 år inden for de seneste 10 år og vil dermed være berettiget til 50 pct. af den fulde sats.

Eksempel c

En person har haft bopæl i Danmark fra 2009 til 2015. Den 1. januar 2019 bosætter personen sig atter i Danmark. Personen vil være berettiget til fuld ydelse fra 1. januar 2019, fordi vedkommende inden for de seneste 10 år har haft bopæl eller beskæftigelse i riget i mindst 6 år.

For børn, der fødes den 1. januar 2018 eller senere, udbetales ydelsen under hensyn til det nye, strammere optjeningsprincips regler, jf. eksempel d og e nedenfor.

Eksempel d

En person har den 1. januar 2018 bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Personen har haft bopæl i Danmark i ét år inden for de seneste 10 år. Personen har ingen børn og har derfor ikke modtaget nogen ydelse. Den 1. februar 2018 får personen et barn. Da personen har haft bopæl i riget i 1 år inden for de seneste 10 år, vil personen efter barnets fødsel efter det nye optjeningsprincip være berettiget til 16,7 pct. af den fulde sats.

Eksempel e

En person har den 1. januar 2018 bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Personen har haft bopæl i Danmark i 3 år inden for de seneste 10 år. Personen har ét barn. Den 1. februar 2018 får personen endnu et barn. For det barn, der er født før den 1. januar 2018, opretholdes ret til fuld ydelse, jf. også eksempel a. For det barn, der bliver født den 1. januar 2018, er der efter barnets fødsel ret til 50 pct. af den fulde ydelse, jf. eksempel b.

Eksempel f

En person har før den 1. januar 2018 erhvervet ret til børne- og ungeydelse. Personen har haft bopæl i Danmark i 3 år inden for de seneste 10 år og får derfor udbetalt den fulde ydelse. Den 1. februar 2018 meddeler kommunalbestyrelsen for det pågældende kvartal, at en afgørelse om manglende efterlevelse af forældreplæg, jf. § 57 a, stk. 7, i lov om social service, skal have den virkning, at børne- og ungeydelsen ikke skal udbetales. Dermed afbrydes retten. Personen vil herefter, hvis ret til børne- og ungeydelse igen indtræder, være underlagt det foreslåede 6-årige optjeningsprincip. Ved opgørelsen af, om det 6-årige optjeningsprincip er opfyldt, medregnes bopæls- eller beskæftigelsesperioder optjent før den 1. januar 2018.

Eksempler vedrørende børnetilskud:

Personer, som tidligere har haft fast bopæl eller beskæftigelse i riget, og som den 1. januar 2018 eller senere flytter til eller tager beskæftigelse i Danmark, er underlagt det nye, strammere optjeningsprincips regler og skal derfor have en bopæls- eller beskæftigelsesperiode i riget inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, på minimum et halvt år for at være berettiget til 8,3 pct. af den fulde ydelse, et år for at være berettiget til 16,7 pct. af den fulde ydelse, halvandet år for at være berettiget til 25 pct. osv. Perioder, der kan dokumenteres tilbage til tiden fra før den 1. januar 2018, medregnes også. Se eksempel 2 og 3.

Personer, der den 1. januar 2018 eller senere flytter til eller tager arbejde i Danmark, og som ikke inden for de seneste 10 år har boet eller arbejdet i riget, vil ikke være fuldt ydelsesberettigede, før de i mindst 6 år har haft bopæl eller arbejde i riget inden for de seneste 10 år.

For børn, der fødes den 1. januar 2018 eller senere, udbetales ydelsen under hensyn til det nye, strammere optjeningsprincips regler. Se eksempel 4 og 5.

Eksempel 1

En person har den 1. januar 2018 bopæl og beskæftigelse i riget og har haft dette i 3 år inden for de seneste 10 år. Personen har modtaget fuld ydelse efter gældende regler. Fra den 1. januar 2018 vil personen fortsat være berettiget til fuld ydelse, såfremt personen fortsat, fortløbende og uden afbrydelse har bopæl eller beskæftigelse i Danmark.

Personer, som tidligere har haft fast bopæl eller arbejde i riget, og som den 1. januar 2018 eller senere flytter til eller tager beskæftigelse i riget, vil være underlagt det foreslåede 6-årige optjeningsprincip, hvorefter personen skal have en bopæls- eller arbejdsperiode i riget inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, på minimum et halvt år for at være berettiget til 8,3 pct. af den fulde ydelse, et år for at være berettiget til 16,7 pct. af den fulde ydelse, halvandet år for at være berettiget til 25 pct. osv.

Perioder, der kan dokumenteres tilbage til tiden fra før den 1. januar 2018, medregnes også, jf. eksempel 2 og 3 nedenfor.

Eksempel 2

Hvis personen fra eksempel 1 den 1. februar 2018 flytter til et andet land i en periode, og personen derefter flytter tilbage til Danmark, gælder det nye optjeningsprincip. Personen har haft bopæl i Danmark 3 år inden for de seneste 10 år, og vil dermed være berettiget til 50 pct. af den fulde sats.

Eksempel 3

En person har haft bopæl i Danmark fra 2009 til 2015. Den 1. januar 2019 bosætter personen sig atter i Danmark. Personen vil være berettiget til fuld ydelse fra 1. januar 2019, fordi vedkommende inden for de seneste 10 år har haft bopæl eller beskæftigelse i riget i mindst 6 år. For børn, der fødes den 1. januar 2018 eller senere, udbetales ydelsen under hensyn til det nye, strammere optjeningsprincips regler, jf. eksempel 4 og 5 nedenfor.

Eksempel 4

En person har den 1. januar 2018 bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Personen har haft bopæl i Danmark i ét år inden for de seneste 10 år. Personen har ingen børn og har derfor ikke modtaget nogen ydelse. Den 1. februar 2018 får personen et barn. Da personen har haft bopæl i riget i 1 år inden for de seneste 10 år, vil personen efter barnets fødsel efter det nye optjeningsprincip være berettiget til 16,7 pct. af den fulde sats for børne- og ungeydelse. For så vidt angår ret til børnetilskud skal betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag også være opfyldt, for at opnå ret til 16,7 pct. af den fulde sats for børnetilskud.

Eksempel 5

En person har den 1. januar 2018 bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Personen har haft bopæl i Danmark i 3 år inden for de seneste 10 år. Personen har ét barn. Den 1. februar 2018 får personen endnu et barn. For det barn, der er født før den 1. januar 2018, opretholdes ret til fuld ydelse, jf. også eksempel 1. For det barn, der bliver født den 1. februar 2018, er der efter barnets fødsel ret til 50 pct. af den fulde ydelse, jf. eksempel 2.

Ved udbetaling af ekstra børnetilskud efter § 3 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag opnås ret

til fuld ydelse, da ét af flere børn berettiger til udbetalingen efter de hidtil gældende regler om optjening. Der ydes efter § 3 kun et ekstra børnetilskud uanset antallet af børn.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse vedrører lovens territoriale gyldighed og fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Færøerne har pr. 1. marts 2010 overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område. For Grønland gælder en særlig kriminallov.

Det fremgår af lov om en børne- og ungeydelse, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. § 15 i lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016.

Det fremgår endvidere af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. § 30 i lovbekendtgørelse nr. 1085 af 7. oktober 2014.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 977 af 9. august 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 79 indsættes i 9. kapitel:

»§ 79 a. Den, der idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af denne lovs § 81 a, kan ved dommen gives opholdsforbud efter stk. 2. Det samme gælder den, der idømmes en sådan straf eller retsfølge for overtrædelse af denne lov, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer, og som har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Stk. 2. Ved opholdsforbud forstås et forbud mod at færdes og opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået, eller hvor den gruppe af personer, jf. § 81 a eller stk. 1, 2. pkt., som den domfældte er tilknyttet, opholder sig.

Stk. 3. Politiet kan meddele tilladelse til færden eller ophold i et område omfattet af et opholdsforbud efter denne bestemmelse, hvis det af særlige grunde må anses for beføjet.

Stk. 4. Opholdsforbud gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom. Ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter forlænges opholdsforbuddet tilsvarende.

Stk. 5. Den dømte kan 3 år efter løsladelsen eller udskrivningen forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om opholdsforbuddets opretholdelse for retten. Når særlige omstændigheder taler for det, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker tidligere. § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Afgørelsen træffes ved kendelse. Hvis afgørelsen går ud på, at opholdsforbuddet helt eller delvis opretholdes, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb.

Stk. 6. Justitsministeren fastsætter regler om tilladelser efter stk. 3, herunder om indgivelse af ansøgning, vilkår for tilladelser og tilbagekaldelse af tilladelser.«

2. Efter § 124 indsættes:

»§ 124 a. Overtrædelse af et opholdsforbud efter § 79 a straffes med fængsel indtil 2 år.«

§ 2

§ 2. Retten til børne- og ungeydelsen er betinget af, at den person, der har forældremyndigheden over barnet eller har taget barnet i pleje med henblik på adoption, er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1,

1) ---

2) at barnet faktisk opholder sig her i landet, jf. dog stk. 2,

3-6)---

7) at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører. Hvis kravet i 1. pkt. ikke er opfyldt, udbetales en forholdsmæssig andel af ydelsen efter 3. pkt., hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 25 pct. af ydelsen, efter 12 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 50 pct. af ydelsen, og efter 18 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 75 pct. af ydelsen, og

8) ---

Stk. 2. ---

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, som ændret ved § 14 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer

1. I § 2, stk. 1, nr. 2, ændres ”stk. 2” til: ”stk. 3”.

2. § 2, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 6 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, og«

3. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Er betingelsen i stk. 1, nr. 7, ikke opfyldt, udbetales følgende forholdsmæssige andel af ydelsen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt:

- 1) Efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 8,3 pct. af ydelsen.
- 2) Efter 12 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 16,7 pct. af ydelsen.
- 3) Efter 18 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 25 pct. af ydelsen.
- 4) Efter 24 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 33,3 pct. af ydelsen.
- 5) Efter 30 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 41,7 pct. af ydelsen.
- 6) Efter 36 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 50,0 pct. af ydelsen.
- 7) Efter 42 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 58,3 pct. af ydelsen.
- 8) Efter 48 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 66,7 pct. af ydelsen.
- 9) Efter 54 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 75,0 pct. af ydelsen.
- 10) Efter 60 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 83,3 pct. af ydelsen.
- 11) Efter 66 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 91,7 pct. af ydelsen.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 3

I lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 7. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 574 af 10. juni 2014, § 1 i lov nr. 999 af 30. august 2015 og § 11 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

§ 5 a. Herudover er det en betingelse for ret til ydelser efter denne lov, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligt over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse i mindst 2 år her i riget inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører.

Stk. 2. Hvis kravet i stk. 1 ikke er opfyldt, udbetales følgende forholdsmæssige andel af ydelsen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt:

- 1) Efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 25 pct. af ydelsen.
- 2) Efter 12 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 50 pct. af ydelsen.
- 3) Efter 18 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 75 pct. af ydelsen.

Stk. 3. ---

1. I § 5 a, *stk. 1*, ændres »2 år« til: »6 år«.

2. I § 5 a, *stk. 2, nr. 1*, ændres »25 pct.« til: »8,3 pct.«.

3. I § 5 a, *stk. 2, nr. 2*, ændres »50 pct.« til: »16,7 pct.«.

4. I § 5 a, *stk. 2, nr. 3*, ændres »75 pct.« til: »25 pct.«.

5. I § 5 a, *stk. 2*, indsættes som *nr. 4-11*:

- »4) Efter 24 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 33,3 pct. af ydelsen.
- 5) Efter 30 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 41,7 pct. af ydelsen.
- 6) Efter 36 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 50,0 pct. af ydelsen.
- 7) Efter 42 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 58,3 pct. af ydelsen.
- 8) Efter 48 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 66,7 pct. af ydelsen.
- 9) Efter 54 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 75,0 pct. af ydelsen.
- 10) Efter 60 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 83,3 pct. af ydelsen.
- 11) Efter 66 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 91,7 pct. af ydelsen.«

6. I § 5 a indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* *Stk. 1* og *2* gælder ikke for borgere fra EU, EØS eller Schweiz, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til ydelsen.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

§ 4

Stk. 1. Lovens §§ 1 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens §§ 2-3 træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 3. §§ 2 og 3 finder ikke anvendelse på en allerede erhvervet ret til børne- og ungedydelse eller ydelser efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,

der eksisterer inden den 1. januar 2018, så længe retten bevares uden afbrydelse. For ret til sådanne ydelser finder de hidtil gældende regler om optjening anvendelse.

Stk. 4. Bopæls- eller beskæftigelsesperioder optjent før den 1. januar 2018 indgår i opgørelsen af optjente bopæls- eller beskæftigelsesperioder efter §§ 2 og 3.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.